

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 28Pn/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225201553
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mésarošová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:1225201553.5

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II sudkyňou JUDr. Martinou Mésarošovou v právnej veci maloletého dieťaťa: B. X. T., narodená XX.XX.XXXX, štátna občianka Slovenskej republiky, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov - matky: G. H. L., narodená XX.XX.XXXX, trvale pobytom L. XX, R., toho času bytom F. XX, R., zastúpená splnomocnencom: Mgr. Andrea Bobeková, advokátka so sídlom Pračanská 52A, Bratislava, štátna občianka Slovenskej republiky a otca: B.A. W. V. G. T., narodený XX.XX.XXXX, trvale pobytom L. XX, R., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Daniela Ježová, LL.M., PhD., advokátka so sídlom Javorinská 13, Bratislava, o návrhu navrhovateľa, otca maloletého dieťaťa, na nariadenie návratu maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným Mestskému súdu Bratislava II 18.05.2025 sa otec maloletej B. X. T. domáhal, aby súd nariadil návrat maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu - Maďarskej republiky, ďalej, aby matka maloletej navrátila maloletú na územie Maďarskej republiky do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a v prípade, ak matka maloletú na územie Maďarskej republiky nenavrátí, otec je oprávnený po uplynutí stanovenej lehoty maloletú prevziať za účelom jej navrátenia do krajiny obvyklého pobytu.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že maloletá B. X. sa narodila v R., ale od svojho narodenia bývala a mala miesto pobytu v G. republike na adrese G. ut. XX, XXXX, A., G., čo je rodinný dom v spoločnom vlastníctve otca a matky formou podielového spoluvlastníctva. Rodičia spoločne nadobudli rodinný dom v decembri 2021 a žili v tomto rodinnom dome spoločne od decembra 2021. Rodičia maloletej spolu žili ako partneri v spoločnej domácnosti v Maďarskej republike, nikdy neuzatvorili manželstvo. Matka sa 01.01.2025 bez súhlasu otca odsťahovala na územie Slovenskej republiky do domácnosti jej rodičov. Dané sa nestalo po rozhovore s otcom, ale náhle, kedy otec odišiel ráno do práce a poobede, keď sa vrátil z práce, matka sa doma s maloletou nenachádzala. Otcovi napísala správu, že odišla k rodičom. Otec dané chápal tak, že na návštevu. Následne nastala komunikácia medzi rodičmi, z ktorej vyplynul jednak partnerský rozchod, a to, že matka sa neplánuje vrátiť s maloletou do Maďarska. Otec sa dožadoval stretávania s maloletou a nesúhlasil s jej presťahovaním. Matka podala na tunajší súd návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej 17.04.2025, pričom otec pri svojom prvom úkone podal námietku nedostatku právomoci slovenského súdu rozhodovať o opatrovníctve. Maloletá trávila od svojho narodenia 95 % času v rodinnom dome, v A.. Matka sa aktuálne nachádza na rodičovskej dovolenke, ktorú trávila doma, čiže v rodinnom dome v A.. Otec sa o pláne matky nevrátiť sa do Maďarska dozvedel až niekoľko dní po jej odchode s maloletou. Otec nemal vedomosť o danom pláne matky. Odvtedy, ako matka odišla s maloletou, otec stále namietal proti rozhodnutiu matky. K

odchodu matky sa nevyjadroval, no neustále naliehal na stretnutie s maloletou a vyjadroval svoj nesúhlas s jej presťahovaním z jej domova bez otcovej vôle či vedomia. Matka bez súhlasu otca neoprávnené premiestnila maloletú na území SR a odmieta ju vrátiť naspäť do krajiny obvyklého pobytu. Otec s takýmto premiestnením nesúhlasí. Je zrejmé, že maloletá mala obvyklý pobyt na území Maďarskej republiky od jej narodenia, matka nemala súhlas otca s trvalým presťahovaním na územie Slovenskej republiky.

3. K návrhu otec pripojil listinné dôkazy - ftk. rodného listu maloletej, kópiu námietky nedostatku právomoci slovenského súdu (sp. zn. 41P/55/2025), kópiu návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, listina v maďarskom jazyku bez prekladu č. I. 9, ftk. kúpno-predajnej zmluvy z 01.12.2021 a ftk. rezidenčnej karty H. L..

4. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava (ďalej len „kolízny opatrovník“) zaslal súdu 05.06.2025 správu z prešetrenia pomerov v rodine maloletého dieťaťa, ktoré vykonal 30.05.2025 na adrese F. XX, R.. Ide o veľký, priestranný 3-izbový byt, moderne zariadený, s hygienou na vysokej úrovni. Byt je vo vlastníctve rodičov matky maloletej B. X., kde spolu s dcérou obývajú veľkú izbu. V izbe sa nachádza veľká posteľ, postieľka, skrine, police na odkladanie hračiek, maloletá tam má vytvorený priestor na hranie. V druhej izbe sú rodičia pani L. a obývacia izba slúži k dennému posedeniu a sledovaniu TV. Kuchyňa je samostatná, priestranná a kompletne vybavená. Ďalej je v byte vstupná chodba, kúpeľňa a WC. V správe tiež uviedol, že pani L. je na rodičovskej dovolenke, dostáva príspevok 430,- eur + 60,- eur prídavky na dieťa. Otec maloletej B. X. prispieva na dcéru rôzne, niekedy pošle 140,- eur, niekedy 100,- eur, naposledy poslal 250,- eur. Finančne, ako aj so starostlivosťou jej pomáhajú v prípade potreby rodičia. Rodičom na chod domácnosti neprispieva, všetko uhrádzajú jej rodičia, po ich vzájomnej dohode. Na základe vyjadrenia matky, že počas ich spoločného partnerského zväzku bolo niekoľko odlúčení, kríz, odišla od pána T., ale stále sa to urovnalo a vrátila sa do ich spoločnej domácnosti. Dieťa nebolo dlhodobo očakávané, ale po poslednej nezhode, jej odchode a návrate do spoločnej domácnosti nechali počatie dieťaťa voľný priebeh a nebránili sa tomu. Matka maloletej B. X. a jej otec si spoločne kúpili bývanie v A.. V súčasnosti sa dohodli na predaji tejto nehnuteľnosti. Maloletá B. X. je kľudné, zvedavé dieťa, primerane jej veku. Ošetrovateľkou maloletej je G.. M. Q., H. XX, R.. Pravidelne absolvuje všetky prehliadky. V zmysle vyjadrenia pani L., koľkokrát mal otec maloletej B. X. záujem o stretnutie s dcérou, nerobila mu problémy, naopak mu ju bez problémov pripravila a odovzdala. Nesúhlasila však s prenocovaním, pretože je ešte dojčená a vyžaduje spoločnosť matky. Aj do budúcnosti nemá záujem brániť v stretávaní sa otca s dcérou, naopak je v záujme dcéry, aby vedela že má otca aj mamu, ktorí tu budú stále pre ňu, aj keď bude bývať každý na inom mieste. Záverom kolízny opatrovník konštatoval, že maloletá B. X. má vhodné citové, aj bytové podmienky pre napĺňanie jej potrieb a priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin, k čomu prispieva svojou starostlivosťou matka maloletej, spolu s pomocou rodičov a otec maloletej.

5. Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže oznámilo 10.06.2025 súdu, že neprijali žiadosť otca maloletej o pomoc pri navrátení maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu.

6. K návrhu otca sa matka vyjadrila podaním doručeným súdu 11.06.2025, v ktorom navrhla návrh otca ako nedôvodný zamietnuť. S návrhom otca maloletej nesúhlasí, nakoľko sa tento nezakladá na skutočnosti a relevantných právnych dôvodoch, v celom rozsahu je postavený na vykonštruovaných a nepravdivých skutočnostiach. Konanie otca, ktorým sa domáha návratu maloletej na územie Maďarskej republiky je iba ďalším zo šikanózných prejavov smerovaných voči matke, nakoľko on sám o pobyt maloletej v Maďarskej republike do budúcnosti preukázateľne nemá skutočný záujem. Ich partnerský vzťah bol od počiatku nerovnocenný a patologický. Pod vplyvom manipulatívneho pôsobenia otca maloletej sa dostala vo vzťahu k nemu do psychickej závislosti a úplnej podriadenosti. Vplyvom jeho správania voči matke postupne psychicky upadala, čo sa výrazne zhoršilo po narodení maloletej dcéry. Svojím dlhodobým pôsobením z nej spravil obeť psychického násillia, čo aktuálne rieši cestou krízového centra Nádej, kde je v starostlivosti psychologičky. Psychologickú intervenciu pravidelne cca 1 krát týždenne navštevuje, doposiaľ sa uskutočnilo tretie stretnutie, ďalšie termíny má plánované. Jej odchod zo spoločnej domácnosti spolu s dcérou nebol bežným vysťahovaním sa, išlo o útek po tom, ako sa otec začal správať voči nej čoraz viac agresívne, začal rozbíjať v domácnosti rôzne časti zariadenia, a to aj pred dieťaťom. Dcéra bola na jeho agresivitu, hluk, búchanie nesmierne citlivá, bola plačlivá, strhávala sa zo spánku. Konflikty otec vyvolával na dennej báze z úplných banalít, postupom času sa stali úplne neúnosné, začala sa ho báť. Vyhľadala preto v apríli 2024 terapeutku, s ktorou situáciu

konzultovala niekoľkokrát počas roka 2024 a dospela k záveru, že musí od otca maloletej s ňou odísť. Z tohto dôvodu po jednom z vážnych konfliktov opustila spolu s dcérou spoločnú domácnosť s otcom a útočisko našla u jej rodičov, žijúcich v R., kde sa zdržuje s maloletou doposiaľ. Otec vedome zavádza súd, pokiaľ tvrdí, že si myslel, že išlo o návštevu. O úmysle matky rozísť sa s ním vedel, neskôr aj sám opakovane priznal, že predpokladal, že sa chystá odísť. Po príchode k rodičom ho informovala formou SMS, že z domu odišla s dcérou a uviedla, kde sa nachádzajú. Z komunikácie bolo zrejmé, že nešlo o návštevu, ale odsťahovanie sa, opustenie spoločnej domácnosti. Na SMS jej otec odpovedal až o dva dni, pričom sa zaujímal, kedy uvidí dcéru. Neprejavil ale žiadny záujem o jej návrat s dcérou. Po niekoľkých dňoch po jej opustení domu v A. sa cestou klamstva (pod zámienkou, že sa údajne koná u jeho rodičov oslava) snažil dosiahnuť, aby dcéru priniesla do domácnosti jeho rodičov a nechala ju tam. Svojej matke potom povedal, že si chce dieťa nechať a že mu má pomôcť s jej výchovou. Tá však s tým nesúhlasila a o všetkom matku informovala. Otca navštívili jeho rodičia a snažili sa komunikovať s ním o celej situácii a o zmene jeho prístupu voči matke. S ohľadom na skutočnosť, že v dôsledku povahy otca, jeho neprispôsobivosti a agresivity, má hrubo narušené vzťahy aj s vlastnými rodičmi, k žiadnemu posunu v jeho správaní neprišlo. Nie je pravda, že by sa otec po jej úteku domáhal stretnutia s dcérou, „naliehal naň a vyjadroval svoj nesúhlas s jej presťahovaním.“ Jej návrat do Maďarska medzi nimi nikdy spomínaný nebol, riešili vždy len stretávanie otca s dcérou, čo vyplýva aj z ich komunikácie cestou textových správ. Otec sa účelovo snaží vyvolať dojem, že sa snažil o permanentný návrat dcéry do domu v Maďarsku, čo nie je pravda. Rovnako nie je pravda, že by matka ich stretnutiam bránila. Nakoľko otec jeho matke oznámil, že si chce dcéru nechať, stretnutia mu opakovane navrhovala v priestoroch bytu jej rodičov, čo však on odmietol. Keď sa však počas rozhovoru s rodičmi matky 07.01.2025 priamo vyjadril, že je so situáciou zmierený, žiada len byť s dcérou osamote a podvečer ju „vráti“, odovzdala mu ju pripravenú hneď v nasledujúci deň. Odvtedy sa s ňou stretával každý týždeň podľa svojho rozvrhu práce. Otec evidentne presťahovanie sa maloletej B. spolu s matkou na územie Slovenskej republiky akceptoval a nikdy sa cestou kolízneho opatrovníka, právneho zástupcu alebo polície nedomáhal, aby sa s dcérou vrátila do domu v A.. Postupom času vznikol medzi nimi problém ohľadom stretávania sa s dcérou. Niekoľko mesiacov mu stále v strachu z ďalšieho konfliktu vychádzala v ústrety ohľadom dní a časov, ktoré žiadal. Otec odmietal akceptovať denný režim dcéry, prichádzal si po ňu príliš skoro a vracal ju v neskorých hodinách, čo narušovalo dcérin denný režim. Opakovane sa tiež stalo, že dcéra utrpela v čase starostlivosti otca úraz na hlave (veľká podliatina pod okom, inokedy značný hematóm na čele), o čom ju otec neinformoval a stav dcéry neriešil ani cestou lekára. V záujme ustálenie režimu maloletej preto bola nútená obrátiť s návrhom na úpravu výkonu rodičovských práv na súd. Aj po podaní tohto návrhu vyvíjala iniciatívu, aby sa s otcom dohodli, súhlasila s absolvovaním mediácie, ktorú navrhol samotný otec. K dohode však neprišlo, jedinou reakciou otca bolo podanie návrhu na návrat maloletej do krajiny obvyklého pôvodu a podanie námietky nepríslušnosti právomoci slovenského súdu. Je zrejmé, že otec od jej odsťahovania sa s maloletou B. spolu s matkou v januári 2025 až do mája 2025 nikdy nežiadal, aby sa vrátila na územie Maďarska, nevyvíjal v tejto veci žiadnu iniciatívu, nepodnikol žiadne právne kroky. Je to preto, nakoľko otec v skutočnosti nemá záujem, aby dcéra žila na území Maďarska. Svedčí o tom ich komunikácia a písomné vyjadrenie samotného otca vo forme správy, kde sám uvádza nasledovné: „ Podľa mňa je proste správne riešiť to tam kam spadáme a nie inde. Neznamená to pre teba žiadnu zmenu. Ale na to, aby mohol súd v Maďarsku prebehnúť, musí byť aj dieťa prítomné v krajine. Neznamená to, že aj po súde tu musí zostať. A ani to nebudem žiadať. Nemá to žiadny zmysel.“ Z uvedeného je zrejmé, že otec má záujem výlučne na tom, aby vo veci konal a rozhodoval maďarský súd, nemá však záujem, aby maloletá v Maďarsku následne aj žila. Ani jeden z rodičov neovláda maďarský jazyk, matka sa v krajine nezdržiava takmer 6 mesiacov a s výnimkou spoluvlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v prihraničnej obci A. nemá ona a ani otec k Maďarsku žiadnu väzbu. Finančné prostriedky na kúpu nehnuteľnosti vo výške 200.000,- eur im požičali do novembra 2022 rodičia otca. Matka s cieľom získať prostriedky na úhradu svojej časti záväzku voči nim 04.03.2022 uzavrela zmluvu o úvere vo výške 77.000,- eur. Tieto prostriedky 10.03.2022 čiastočne použila na splatenie jej záväzku, pričom sa dohodli, že 60.000,- eur im vráti postupne, nakoľko na materskej dovolenke nemala príjem. Otec maloletej síce príjem má, no doposiaľ rodičom neuhradil ani časť svojho záväzku, jeho dlh predstavuje 100.000,- eur. Ani kúpa spoločnej nehnuteľnosti a následne narodenie dcéry nezlepšilo ich vzťah. Opakovane preto komunikovali o rozchode a predaji domu. Ďalším dôvodom bola aj skutočnosť, že nedokázali splácať finančný záväzok za dom. Nehnuteľnosť v A. - rodinný dom, ktorý chcú obaja rodičia predať, je ich jediným miestom, kde sa v Maďarsku zdržiavali. Obaja sú slovenskí štátni občania, centrum ich života vždy bolo a aj je v R.. S predajom nehnuteľnosti im pomáha aj matka otca maloletej, pani C. T., ktorá bola účastná aj stretnutia s realitným maklérom z Maďarska. S otcom maloletej sa dohodli, že potrebné úkony ohľadom predaja nehnuteľnosti bude

riešiť predovšetkým matka, nakoľko on je pracovne zaneprázdnený. Keďže obaja s otcom majú záujem spoločnú nehnuteľnosť predať, nebudú mať už k Maďarsku žiadnu väzbu, ani sa tam nebudú zdržiavať. Centrum záujmu maloletej teda ani z tohto dôvodu v budúcnosti už nebude môcť byť na uvedenom mieste, v dome na G. utca XX v obci A. v Maďarsku, kde bývala po jej narodení. Je pravda, že prežila v rodinnom dome v A. v Maďarsku po príchode z pôrodnice počiatočné obdobie svojho života, avšak reálne prostredie, v ktorom žije, ani nevnímala. V jej prvých mesiacoch po narodení sa najmä počas zimy zdržiavali doma. Dieťa v takto útlom veku nevnímala okolie a nevytvára si naň žiadne väzby. Pokiaľ ich navštevovali v ich dome iné osoby, išlo predovšetkým o rodinu, všetko ľudí komunikujúcich s nimi aj s dcérou po slovensky. Všetky ostatné s dcérou spojené aktivity a záujmy majú na Slovensku: rodinu, priateľov, krúžky (cvičenie, plávanie), detskú lekárku, poistenie, prídavky na dieťa, ako aj materskú dávku a rodičovský príspevok. Oficiálne preto nikdy nemala miesto pobytu v Maďarskej republike. K vybaveniu pobytovej karty pre dieťa s ohľadom na zhoršujúcu sa situáciu v spolužití rodičov a následný útek matky zo spoločnej domácnosti neprišlo. Maďarská republika nedisponuje ohľadom maloletej žiadnou dokumentáciou. Nie je teda možné tvrdiť, že po právnej stránke by maloletá mala miesto svojho obvyklého pobytu v Maďarskej republike. U dieťaťa vo veku 18 mesiacov, ktoré je veľmi malé a závislé od starostlivosti matky, sa centrum záujmu posudzuje najmä podľa jeho reálnych každodenných potrieb, a to najmä kde skutočne býva, kde má hlavné emocionálne väzby, kde má zabezpečené každodenné potreby (strava, hygiena, spánok), kde navštevuje lekára, trávi väčšinu času (napr. doma, na ihrisku, aktivitami, v kruhu rodiny) a je integrované do sociálneho a rodinného prostredia. Matka sa prakticky prevažnú časť dní s maloletou zdržiavala v R., o čom má otec vedomosť. Nie je teda rozhodne možné tvrdiť, že by dcéra mala centrum svojho záujmu v Maďarsku, centrum jej záujmu sa nachádza v R.. Sám otec, tak ako aj matka pred narodením dcéry, pracuje v R., kde vždy bolo a aj je centrum všetkých ich záujmov, s výnimkou bývania, ktoré výlučne z ekonomických dôvodov riešili cca 5 km za hranicou Slovenska - v obci A.. Konanie otca je o to viac zarážajúce, že dcéra má aktuálne 18 mesiacov, je dojčená a úplne viazaná na matku. Matka na území Maďarskej republiky žiť nemieni ani neplánuje, centrum jej záujmov vždy je a bolo na Slovensku, v Maďarsku sa nachádza iba spoločná nehnuteľnosť, o predaji ktorej aktuálne prebiehajú rokovania a jej predaj je otázkou blízkej doby. Jej predajom tiež zanikne akákoľvek väzba matky k Maďarskej republike. Otec maloletej sa vyjadril, že nemá záujem, aby maloletá B. v budúcnosti žila v Maďarsku. V uplynulých dňoch sa tiež stalo, že matka na základe dohody odovzdala otcovi maloletú na stretnutie, pričom prisľúbil, že tak ako vždy ju vráti v mieste bydliska matky po ukončení styku. Toto sa však nestalo, dieťa odviezol so sebou do svojej domácnosti do domu v A., odmietal ju pod rôznymi zámienkami priviesť. Bola preto nútená vycestovať v noci do A. a za účasti maďarskej polície dieťa od otca prevziať. O celej vyššie opísanej situácii upovedomila kolíznu opatrovníčku, rieši ju aj v krízovom centre Nádej cestou psychologickú intervenciu.

7. K vyjadreniu matka pripojila listinné dôkazy - bližšie neručená chatová komunikácia, listiny v maďarskom jazyku bez prekladu č. l. 73-81, fotografie domu, bližšie neručená chatová komunikácia 2x, ftk. zdravotného preukazu maloletej, výpisy účtu z banky 2x, potvrdenie o poistnom vzťahu maloletej z Dôvera zdravotnej poisťovne, a. s.

8. Otec doručil súdu 15.06.2025 repliku k vyjadreniu matky, v ktorej nesúhlasil s obvineniami matky o jeho agresívnom správaní. Podľa vyjadrenia otca matka nepreukázala, že by dané ňou tvrdené správanie nikdy hlásila alebo podávala na otca oznámenia. Ujma, ktorá je relevantná ako dôvod pre nenariadenie návratu dieťaťa do miesta jeho obvyklého pobytu, nemôže byť len bežná (teda taká, ku ktorej spravidla dochádza, keď dieťa nútené mení miesto svojho pobytu a prostredie, s ktorým sa už zžilo a cíti sa v ňom dobre) ale musí byť vážna a týkať sa podstatných okolností života dieťaťa. Podstatnou ujmom nie sú ale napríklad samotné negatívne dopady rodičovských nezhôd na dieťa. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie návratu dieťaťa do miesta jeho obvyklého pobytu treba zistené skutočnosti posudzovať vo vzťahu k dieťaťu a jeho záujmom, lebo ono je subjektom, na ktorý má byť v konaní kladený najväčší dôraz. Výnimka, ktorá spočíva v hrozbe vážnej ujmy v zmysle Haagskeho dohovoru, neposkytuje súdu štátu, do ktorého bolo dieťa unesené, možnosť zvažovať, kde bude dieťa spokojnejšie alebo šťastnejšie; rozhodnutie o tom je vyhradené konaniu vo veci starostlivosti o dieťa pred súdom štátu, kde malo dieťa pobyt pred únosom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 176/2015 z 27. apríla 2015). Otec viackrát matke prezentoval svoj nesúhlas s trvalým presťahovaním maloletej a matka dané sama popisuje vo vyjadrení, kde uvádza: „Môj odchod zo spoločnej domácnosti spolu s dcérou nebol bežným vystaňovaním sa, išlo o útek.“ Ďalej matka opisuje, ako vyhľadala terapeutku, túto však vyhľadali spoločne a matka odmietla v terapii pokračovať. Otec presťahovanie ani neakceptoval, keďže podal návrh na návrat maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu na tunajší súd v lehote do 1

roka od neoprávneného premiestnenia maloletej, čo je lehota predpokladaná Haagskym dohovorom na akceptáciu presťahovania. Je bežné, že rodič chce vidieť svoje dieťa aj počas takýchto časov a nechce sa zbytočne od neho odlúčiť. Dané nie je prejav súhlasu s trvalým presťahovaním. Dôkazné bremeno o udelení súhlasu s trvalým presťahovaním je na matke. Táto musí preukázať výslovný súhlas otca. V tomto prípade bol niekoľkokrát prezentovaný nesúhlas aj formou správ. V podmienkach Európskej únie pojem „obvyklý pobyt dieťaťa“ používa samotné Nariadenie (Nariadenie 2019/1111) a judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá bola prijatá k tomuto pojmu. Kritéria, na základe ktorých je možné posúdiť, či konkrétne miesto spĺňa požiadavku, že sa na ňom skutočne sústreďuje život dotknutého dieťaťa, vymedzil Súdny dvor Európskej únie len demonštratívne. Súdny dvor Európskej únie zdôraznil, že je potrebné prihliadať na všetky okolnosti existujúce v rozhodujúcom čase týkajúce sa toho-ktorého konkrétneho prípadu. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie tak vyplýva, že obvyklý pobyt dieťaťa musí byť určený na základe súhrnu osobitných skutkových okolností každého jednotlivého prípadu. Okrem fyzickej prítomnosti dieťaťa v členskom štáte musia byť zohľadnené aj ďalšie faktory, z ktorých je možné vyvodiť, že táto prítomnosť nemá dočasný alebo príležitostný charakter, a že pobyt dieťaťa odzrkadľuje začlenenie do sociálneho a rodinného prostredia (Mercerdi v. Chaffe). Otec popiera tvrdenia, že by matka trávila čas počas dňa na Slovensku. Skutočnosť, že rodičia ani maloletá nemá štátne občianstvo Maďarska nič nemení na skutočnosti, že rodičia plánovali dlhodobý život maloletej v Maďarsku, o čom svedčí zakúpenie rodinného domu. Rovnako rodičia mali plány na návštevu materskej školy maloletou v Maďarsku. Otcova rodina žije v obci G.. Cesty maloletej na Slovensko boli len za účelom krátkych návštev bez toho, aby založili obvyklý pobyt maloletej. Maloletá prostredie A. vníma a vnímala veľmi intenzívne, preto tam s otcom veľmi rada trávi čas. Aktuálne neprebiehajú žiadne kontakty medzi otcom a maloletou, do 04.06.2025 prebiehali kontakty tak, že otec zobral maloletú na celý deň do rodinného domu v A., kde maloletá jednoznačne prostredie poznala, cítila sa tam veľmi príjemne a odmietal odísť naspäť k matke. Otec podal 04.06.2025 na maďarský súd návrh na opatrovníckeho konanie na okresnom súde G., vedený pod číslom konania P.20283/2025. Trvalý pobyt má len evidenčný charakter a nemá vplyv na určenie obvyklého pobytu maloletej. Nie je pravda, že by otec plánoval predať rodinný dom v A., dané tvrdenie je zavádzajúce. Matka žiadala predaj alebo odkúpenie jej podielu. Otec žiadosti vyhovel s tým, že plánuje matkin podiel odkúpiť. Daný zámer jej doslova neuviedol, ale neuviedol doslova ani zámer predať tretím osobám (pojmom predaj sa myslí predaj jemu, čiže odkúpenie matkinho podielu na dome). Postup mal byť taký, že matka dohodne realitného makléra na obhliadku, ktorý odhadne cenu domu, za ktorú by sa dom dal predať a ak by sa na nej obaja zhodli, otec je pripravený matku vyplatiť. Ak nie, realizoval by sa znalecký posudok. Otec má zámer odkúpiť od matky jej podiel, o čom matku neinformoval, nakoľko by mala matka snahu neprimerane navyšovať cenu. Otec odsťahovanie maloletej nikdy neakceptoval a jej pobyt v R. pravidelne namietal, otec návrat matky a maloletej viackrát žiadal. Otcovi súrodenci chodili do škôlky v Maďarsku, nakoľko otcovi súrodenci boli s daným spokojní, rodičia maloletej plánovali, že maloletej zabezpečia rovnaké dvojjazyčné prostredie. Centrum záujmov má maloletá v Maďarskej republike, kde bola v častom kontakte so známymi, susedmi, išlo o pravidelné návštevy susedov ako aj ďalšie aktivity. Tvrdenia o prevažnom zdržiavaní sa v R. sú vyvrátené ako svedectvami zainteresovaných tak fotkami otca z takmer každého dňa života maloletej. Čo sa dojčenia týka, už ku jednému roku bola maloletá na pevnej strave. Na otcov návrh matka väčšinou pribaľuje odsaté mlieko (100-150 ml), ktoré otec maloletej v čase jeho starostlivosti dá. V prípade ak matka mlieko otcovi nepribaľí, maloletá si dané ani nevšímne a nepotrebuje ho. Otec má za to, že matka je za účelom dosiahnutia svojich cieľov pripravená konať a vyjadrovať sa v rozpore s akýmikoľvek právnymi a morálnymi zásadami. Otec matke ponúkol niekoľko možností, napríklad aj to, aby sa matka a maloletá presťahovali späť domov v A., otec by sa odsťahoval, ako aj rozdelenie domu, ktorý je dostatočne veľký a bývanie v rôznych izbách samostatne. Príchodom maloletej do A. by sa o dieťa starali spoločne. Matka vo svojom vyjadrení jasne potvrdzuje, že maloletá od svojho narodenia až do jej premiestnenia na Slovensko bývala v Maďarskej republike, táto krajina predstavuje jej obvyklý pobyt. Otec má flexibilnú pracovnú domov a do výchovy a starostlivosti o dcéru sa zapájal od jej narodenia. Otec pravidelne dcéru kúpil, prebaľoval, bol na každej návšteve pediatra, trávili čas hraním, podporoval jej rozvoj, veľa času trávili na záhrade rodinného domu, kde mala maloletá pekné prostredie pre svoj vývoj. Po narodení dcéry si zobral dlhšiu dovolenku, aby bol plne prítomný s matkou a maloletou. V ich vzťahu neboli žiadne problémy, veľmi sa nehádali, nepamätá si žiadne vážne nezhody - preto bolo obzvlášť šokujúce, keď matka 1. januára 2025 bez predchádzajúcej diskusie opustila ich spoločný domov a presťahovala sa k rodičom. V ten deň otec pracoval a keď išiel domov, nenašiel matku ani maloletú B. doma. Keď matke zavolať, povedala, že ich vzťah sa skončil a že mu už neverí. Zámienkou bolo, že sa na Vianoce trochu pohádali, čo pokazilo náladu, a matka aj vtedy chcela ísť k rodičom, ale požiadal ju, aby zostala, nakoniec sa zmierili a Štedrý večer prebehol dobre. Myslel si, že matka odišla k rodičom,

ako to urobila už niekoľkokrát predtým. Poslala mu správu: „Som u rodičov, porozprávame sa neskôr.“ V prvých januárových dňoch sa zúfalo snažil spojiť s matkou a prosil ju, aby priviedla B. domov, ale spočiatku odmietala komunikovať. Na zásah jej otca s ním 9. januára prehovorila a potom si vytvorili rutinu, ktorú praktizovali do 04.06.2025 a podľa ktorej B. otec vyzdvihuje v R. o 9.00 hod. dva dni v týždni, berie ju do A. a privádza ju späť najneskôr do 19.00 hod. V tieto dni sa o B. zvyčajne stará sám, varí jej, stará sa o jej denný odpočinok, uspáva ju a keď sa zobudí, hrá sa s ňou, číta jej a snaží sa ju rozvíjať a učiť. Od 04.06. mu matka maloletú B. odmieta dávať. B. je zvyknutá tráviť väčšinu dňa v záhrade doma v A., miluje zvieratá. Keď príde domov, je veľmi rada, že objaví známe prostredie a každé stretnutie prebehne dobre. V poslednej dobe narastá jej odpor k odchodu naspäť k matke. Keď B. v tomto roku začala aktívne chodiť, malé úrazy z pádov samozrejme nabrali na intenzite, a to počas doby strázenia oboch rodičov. Žiaden jej úraz si doposiaľ nevyžadoval ďalšiu starostlivosť.

9. K vyjadreniu otec pripojil listinné dôkazy - čestné prehlásenie D. L., potvrdenie Okresného súdu Mosonmagyaróvár o prebiehajúcom konaní, listiny v maďarskom jazyku bez prekladu č. I. 100-104, čestné prehlásenie G. G. T., listiny v maďarskom jazyku bez prekladu č. I. 106-110, čestné prehlásenie K. D., čestné prehlásenie W. N., čestné prehlásenie B. N., čestné prehlásenie M. N., čestné prehlásenie C. R., bližšie nešpecifikovaná chatová komunikácia, listina v maďarskom jazyku (č.I. 118).

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, najmä rodným listom maloletej, vyjadreniami matky a otca, správou kolízneho opatrovníka, správou Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, ako aj ostatným spisovým materiálom, na základe čoho zistil nasledujúci skutočný a právny stav veci:

11. Z prednesu právnej zástupkyne otca vyplynulo, že maloletej rodičia vytvorili domov v A., vytvorili jej celé zázemie a celý život maloletej bol v tomto dome. Mali úmysel zdržiavať sa tam, o čom svedčí zakúpenie nehnuteľnosti, ktorej vlastníkmi sú obaja rodičia. Mali úmysel maloletú začleniť do škôlky v Maďarsku. Ona nepoprela, že odišla z domova otca, nazýva to útek. Matka nepopiera opatrovnícke práva otca. Nepopiera, žeby obvyklý pobyt bol na území Maďarska. Aktivity, ktoré uvádzala na území Slovenska nepresahovali rámec návštev na Slovensku. Založili svedectvá, ktoré potvrdzujú, že sa zdržiavala celý deň v A.. Matka navrhla predaj alebo vyplatenie podielu nehnuteľnosti. Otec s týmto súhlasil. Mal prísť realitný maklér. Otec nešpecifikoval, ktorú možnosť vyberie, lebo realitný maklér by nadhodnotil cenu, ak by matka vedela, že otec by vybral vyplatenie podielu, pretože matka vyberala makléra. Majú spoločný úver, teda pôžičku od rodičov otca, ktorí žijú v Maďarsku aj s 2 súrodencami otca. Trvalý pobyt má len evidenčný charakter. Mala za to, že obvyklý pobyt je v Maďarsku v A.. Otec má aktuálne problém sa s dcérou stretnúť od 04.06.2025. Toto berie matka ako zámienku, aby nedala otcovi maloletú. Matka tvrdí, že otec chodil do miesta za maloletou, kde teraz žije, ale toto nie je možné vykladať za súhlas otca. Otec podal návrh na úpravu opatrovníckeho práva v Maďarskej republike a tunajšie konanie o úprave rodičovských práv a povinností je prerušené.

12. Otec na pojednávaní 17.06.2025 vo svojej výpovedi uviedol, že v A. žili od narodenia maloletej. Všetkých známych, ktorých navštevovali, boli v rámci Maďarskej republiky. Jediné cesty na Slovensko návšteva pediatričky, ktorú mali na Slovensku z dôvodu, že partnerkina rodina je lekárska rodina. Návštevy partnerkinej rodiny neboli časté. Pracuje na Slovensku, partnerka tiež pracuje u slovenského zamestnávateľa, ale pracuje výhradne z domu. V Maďarsku otec vyrastal, jeho súrodenci tam navštevovali škôlku, on nenavštevoval maďarskú škôlku, vyrastal tam od puberty. Súrodenci získali dvojjazyčnú schopnosť. Otec neovláda maďarský jazyk. Toto je to, čo si priali zabezpečiť dcérke, keďže majú škôlku o ulicu ďalej. Všetky voľnočasové aktivity boli primárne v rámci A. a okolia. Nemali dôvod chodiť za prírodou na Slovensko, keďže tam je oveľa krajšia. Kúpať sa maloletou sa chodili do ich lokálnych jazier. Do jedného roku mala kamarátku, ktorá sa narodila susedom, mala obdobný vek. Všetky sviatky, oslavy, udalosti sa odohrávali tam. Pre otca je viazaná na ich nehnuteľnosť, dom a najmä záhradu. Majú veľa zvierat, ktoré miluje. Uviedol tiež, že po ukončení štúdia sa prisťahovali z Anglicka na Slovensko a nasťahovali sa do bytu jeho dedka. Bolo to asi 8 rokov dozadu. Vedeli, že to nie je trvalé riešenie, nechceli zostať na Slovensku. Zvažovali vycestovať za lepšími sociálnymi podmienkami, a to buď do Rakúska alebo Maďarska. Jeho matka je realitná maklérka a sústreď sa na nehnuteľnosti v Maďarsku. Našiel ponuku na internete a zistil, že je to nehnuteľnosť, ktorú má v portfóliu jeho matka. Oslovila ich kvôli prostrediu, záhrade a prijateľnej cene kvôli tomu, čo ponúkala. Páčila sa im kvôli tomu, žeby sa nevzdialili moc od jeho práce a zároveň by išli do prostredia, ktoré som poznal z detstva a priblížili by sa k jeho rodičom. V Rakúsku z hľadiska dostupnosti aj jeho prácou nebolo nič, čo by

si mohli dovoliť v rámci financií. Rakúsko zvažovali preto, lebo otec vie po nemecky, aj partnerka a Maďarsko kvôli prostrediu, ktoré poznal. Nehnuteľnosť kupovali cez pôžičku od jeho rodičov. Otec sa domu odmieta vzdať, chce tam zostať a zachovať ho pre dcéru. Matka mala záujem na odkúpenie jej polovice, ktorej vyhovel. Nevedel uviesť v akom je to štádiu, navrhol jej, nech zoženie makléra. Na žiadosť o kontakt s maklérom, aby sa niekam posunuli, nereagovala. Maloletá podľa vyjadrenia otca chodila na baby balance a plávanie, ktoré začala navštevovať ku koncu minulého roka, v pohraničnej oblasti na slovenskej strane a navštevovala to v priemere raz týždenne po dĺžku jednej hodiny. Otec je zamestnaný ako kameraman od 01.08.2017 v STVR. Jeho pracovná doba je flexibilná, je nasadzovaný podľa potreby, prácu na doma nemá, 3-5 dní týždenne ide do práce na určitú dĺžku. Vyjadril sa tiež k tvrdeniu matky, ktorá uviedla, že otec zavádza súd pokiaľ tvrdí, že si myslel, že išlo o návštevu a o jej úmysle rozísť sa s otcom. Tvrdil, že o žiadnom prelomovom konflikte nemá vedomosť, ich vzťah bol šťastný a harmonický do konca roka 2024. 01.01.2025 sa vrátil domov z práce, oni tam neboli. Počas sviatkov viackrát navštívili rodinu. Predpokladal, že tam išli aj vtedy. Vždy počas vianočných sviatkov 24-teho boli spolu a nasledujúce dni obehali rodinu. 25-teho išla partnerka s dcérou k jej rodičom, odišla, keď spal. 26-teho išli k jeho rodičom, 27-meho išla iba s dcérou k jej starej mame. Do 31. boli spolu, mal voľno a ráno išiel do práce. Okolo poludnia sa vrátil, neboli doma a neskôr išiel na večernú výrobu, ktorá trvala do 11.00 hod. večer. Keď skončila, našiel si správu od partnerky: „Čauko, išli sme k rodičom, zajtra sa môžeme porozprávať, ak chceš.“ Neodpovedal, predpokladal, že to chce s ním riešiť a budú to riešiť doma. Nikdy predtým sa nestalo, žeby prespávali u rodičov, alebo žeby mu to nedala dopredu vedieť. Keď prišiel večer ďalšieho dňa, teda 02.01. začalo mu to byť podozrivé, vtedy si otvoril aplikáciu s bezpečnostnou kamerou. Vtedy si chcel pozrieť, kedy a za akých okolností odišli. Záznamy z toho času boli vymazané. Pozrel záznamy z druhej kamery a tam tie záznamy boli a bolo vidno, že to nebola návšteva, ale odsťahovanie. Vtedy pochopil, čo sa stalo. 02.01. večer jej napísal správu, kedy uvidí B.. Odpísala o deň neskôr. Partnerka mala v prípade hádky tendenciu vyhrážať sa, že chce ten vzťah ukončiť. Jej vyhrážka bola, že ak nie sú schopní sa na niečom zhodnúť, ten vzťah by nemal pokračovať, ale toto je niečo, na čo bol pri hádkach zvyknutý roky, bral to na ľahkú váhu. Potom mali telefonát, kde mu povedala, že sa rozchádza a nechce s ním byť. Dôvody neuvádzala. Odvtedy sa sústredil iba na to, kedy môže vidieť dcéru a neriešil vzťahovú otázku. 04.01. jej písal, že to čo urobila je únos dcéry a žiadal ju vidieť. Matka sa vyjadrila, že mu v stretnutí s dcérou nebude brániť, ale že ona je matka, tak to príroda zariadila a bude s ňou. Ozrejmil tiež, z akého dôvodu tvrdil, že od 04.06. sa styk s maloletou nerealizuje, keď uviedol, že matka mu povedala, aby podpísal rodičovskú dohodu za jej podmienok a ak ju nepodpíše, tak ho bude považovať za naďalej nebezpečného a tomuto predchádzal incident s maďarskou políciou. Otec matke ponúkal návrat do domu, dá sa rozdeliť na dve domácnosti. Navrhol tiež, že ak to nebude možné, tak sa odsťahuje. Z podielu, z jej polovice domu si vie matka zabezpečiť nehnuteľnosť tiež. Tieto možnosti boli zamietnuté. Otec popísal bežný deň dcéry, pričom rozvoj prišiel v zimnom období, trávili ho vnútri, v obývačke, pustili si hudbu a tancovali, rozvíjali motoriku, učili ju posunkovú reč, poobede prechádzka so psom, išlo sa s kočíkom, nevládala kráčať celú vzdialenosť. Posledná hodina pred spánkom, išlo sa na nočník, sprcha alebo kúpeľ, večerné čítanie rozprávky, uspatie a spať. Chodila spinkať okolo ôsmej alebo deviatej. Všetko bolo v rámci A., Maďarska. Maloletá vnímala prostredie A. aktívne, dokonca keď ju teraz vyzdvihuje, začne sa tešiť pri vjazde do A., už vtedy rozumie, že ide domov, vníma ten vstup do A. a najväčšia eufória príde, keď vystupujú z auta. Ovláda už aj keď sú na prechádzke, vie kam idú. Otec je presvedčený, že jediný sociálny život sa odohrával v A..

13. Podaním doručeným súdu 19.06.2025 otec poukázal na definíciu pojmov obvyklý pobyt dieťaťa, judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ÚS SR. Otec v podaní zopakoval svoje doterajšie vyjadrenia a dodal, že maloletá iný domov a prostredie ako A. nepozná a nepoznala. Maloletá spala vo svojej postieľke v Maďarsku, tam mala zubnú kefku, tam sa ráno zobúdza, raňajkovala, obedovala, večerala, mala svoje hračky, toto miesto ako jediné poznala ako svoj domov. Pediater a zdravotné poistenie nemôžu samé o sebe založiť obvyklý pobyt maloletého dieťaťa v krajine. Vek maloletej nie je taký nízky, aby si nevytvorila vzťah k svojmu domovu.

14. Právna zástupkyňa matky na pojednávaní 23.06.2025 vo svojom prednese sa pridržala vyjadrenia k návrhu, v zmysle ktorého považuje tento za nedôvodný. Uviedla, že po návrate z Veľkej Británie, rodičia zvažovali kde sa spolu usadia. Vzťah rodičov bol už pred návratom z Veľkej Británie komplikovaný. Opakovane sa rozchádzali a nadväzovali vzťah. Matka sa dostala do psychickej podriadenosti otca, z toho dôvodu aj vyhľadala pomoc v Centre Nádej, je v starostlivosti psychológa a v prípade potreby navrhla, aby si súd vyžiadal správu od tohto psychológa. Matka bola viazaná osobou otca, preto neudržiavala vzťahy na Slovensku a podriaďovala svoj voľný čas otcovi a jeho predstave. Pokiaľ sa

otec odvoláva na svoju rodinu v Maďarsku, predovšetkým rodičov, s týmito otec neudržiava bežný kontakt, naopak vzťahy udržiava matka s maloletou. Je pravda, že rodičia žili v rodinnom dome v A., ktorý dom zakúpili z finančných prostriedkov zapožičaných od rodičov otca, pričom matka svoj podiel rodičom čiastočne vrátila, ale otec vôbec. Hneď po narodení ako sa vrátila matka z nemocnice, začali patologické problémy, dochádzalo ku šikane. Matka riešila to, ako sa z tohto vzťahu dostať von. Bola tam nehnuteľnosť a dieťa, preto to rozhodnutie neprichádzalo hneď, ale po vyveskalovaní konfliktov doslova ušla a našla útočisko v byte svojich rodičov. O tejto situácii vedel otec, jeho rodičia aj rodičia matky. Po tom ako sa situácia upokojila, možno 2-3 dni, kontaktovala otca, že mu styk s maloletou umožní, nakoľko nikdy nepopierala rodičovské práva otca. Styk sa začal realizovať. Otec však oslovil svoju matku, pani T., s tým, že ak si ponechá maloletú vo svojej starostlivosti, aby mu pomohla s jej výchovou. Otec potom začal rešpektovať, že matka žije v byte svojich rodičov. Spochybnila to, čo bolo uvedené otcom, a to centrum záujmov maloletej, keď dieťa vo veku 1,5 roka, ktoré je psychicky aj fyzicky viazané na matku, je dojčená, dieťa vo veku od 0 až po 1 rok, jeho kognitívne funkcie sú obmedzené, takisto vnímanie prostredia, takže je jedno, či dieťa vyrastalo v dome v A., v Holandsku, alebo v R.. Dieťa si nepamätá od 0-9 mesiacov a potom sa začína zaraďovať do sociálnych väzieb, takže pokiaľ otec uvádza o aktivitách v dome a v okolí domu v A., nie je zrejme o aké aktivity ide a aký zmysel by mali pre dieťa. Naopak, pediatričku mala maloletá aj má v R.. Navštevuje s ňou, odkedy sa presťahovala do BA, pohybové aktivity. Stretáva sa s rodinou, s priateľmi, s rovesníkmi, pomaly sa socializuje, pričom všetka komunikácia s dieťaťom prebieha v slovenskom jazyku. Obaja rodičia žili v Anglicku, preferovali anglický jazyk a tvrdiť, že obaja rodičia chceli, aby chodila do škôlky v Maďarsku, je účelové. Poukázala na komunikáciu zo strany otca (č.l. 72) tvrdiac, že nejde o skutočný úmysel otca, aby maloletá žila v Maďarsku. Úmysel sa natrvalo zdržiavať v Maďarsku vyvracia komunikácia rodičov a samotné vyjadrenie otca, ktoré adresoval matke. Čo sa týka centra záujmov rodičov v Maďarsku, obaja rodičia sú slovenskí štátni občania, nevedia po maďarsky. Tak ako niektorá časť Slovenska, ktorým finančné možnosti neumožňovali nadobudnúť nehnuteľnosť v R. a okolí, keďže tu obaja rodičia pracujú, rozhodli sa z tohto dôvodu nadobudnúť rodinný dom v A., ktorý bol finančne výhodnejšia kúpa. Vzhľadom na partnerské nezhody, krízu, chystaný rozchod, začali dávnejšie komunikovať o predaji tejto nehnuteľnosti. Otec doposiaľ nevrátil 100.000,- eur svojim rodičom, bolo potrebné riešiť aj tento záväzok voči rodičom. Matka otca je realitnou maklérou, ktorá pôsobí v A. a v okolí a matka otca im sprostredkovala stretnutie s iným maklérom, kde sa ponúkla táto nehnuteľnosť na predaj. Zdôraznila komunikáciu medzi rodičmi, keď otec pobáda matku, aby niečo robila s predajom domu: „A mimochodom ako napreduješ s predajom domu ...“ (č.l. 83). Dôvodila tiež, že tam nemajú iné sociálne ani kultúrne veci. Otec so svojimi rodičmi sociálne väzby neudržiava, nie je s nimi v bežnom kontakte. Aj ohľadom toho, že dom sa predáva, nie je možné vyjadrovať akúkoľvek spojitosť s Maďarskom, čiže maloletá nebude mať nikdy centrum záujmov v neexistujúcej nehnuteľnosti. Otec stratil kontrolu nad matkou maloletej a toto je jediné spojivo, ktoré medzi sebou majú. Centrum záujmov maloletej nie je a nemôže byť tam, kde nežije jej matka. Otec odkazuje na rozhodnutia, kde ale boli deti vo vyššom veku, kde je aplikovateľné, že dieťa je zvyknuté na nejaké prostredie, kde navštevuje školu a v niektorých prípadoch išlo o premiestnenie slovenského občana mimo Slovenskú republiku, zatiaľ čo tu je prípad opačný. Maloletá nemá a nemôže mať na Maďarskú republiku žiadnu väzbu, a to sociálnu, citovú. Ďalším dôležitým faktorom je, že matka neodišla svojvoľne z domácnosti, ktorá sa nachádza v Maďarsku, išlo o útek za účelom ochrany vlastného psychického zdravia. Matka mala a má z otca stres. Posledný incident bol, keď matka musela požiadať maďarskú políciu o asistenciu v noci, možno 2 týždne dozadu, a to z dôvodu, že otec zadržieval dieťa v A.. Údajne, že dieťa spalo, čo matka negovala. Doložili v inom spise fotografie, kde maloletá mala hematóm na čele, druhýkrát podliatinu pod okom. Matka nedostala vysvetlenie, otec bagatelizoval tieto úrazy. Nekomunikoval s matkou o tom, čo sa stalo ani o tom, žeby bol u lekára. Matka mala obavy, čo sa s dieťaťom deje, keď údajne spalo toľko hodín, keď pritom zvyčajne toľko nespáva. Čo sa týka čestných vyhlásení susedov, toto nepovažuje za dôkazy o sociálnom živote alebo dlhodobom pobyte v Maďarsku, pretože rodina mala psa, ktorého venčili. Vedeli by tiež predložiť niekoľko čestných prehlásení, vypočuť svedkov, že matka žije v R. a nechystá sa presťahovať. Otec pracuje na Slovensku, v R., matka má takisto zamestnávateľa v R.. Matka mala možnosť pracovať z domu a po skončení pandémie bolo nutné, aby sa vracala do kancelárie aspoň na dva dni. Po skončení rodičovskej dovolenky matka bude riadne chodiť do zamestnania. Všetky aktivity matky sa odohrávajú viac ako pol roka na území Slovenska. Medzi rodičmi prebiehala komunikácia o zlepšení vzťahu s tým, že navštívili G.. K. W., poradenský psychológ s tým, že absolvovali 16.04.2025 jedno stretnutie, a druhé stretnutie sa malo uskutočniť 20.05.2025 a pán T. sa nedostavil. Celé konanie považuje za nedôvodné a absurdné. Otec vedel o úmysle sa rozísť vopred a po príchode k rodičom ho matka informovala formou

sms, že z domu odišla aj s dcérou a kde sa nachádza a navrhla, že sa môžu porozprávať a môže dieťa vidieť. Návrh žiadala ako nedôvodný zamietnuť.

15. Právna zástupkyňa otca na pojednávaní 23.06.2025 uviedla, že matka fyzicky pracovala z domu, geograficky sa nachádzala 95 % času v A.. Návštevy rodičov matky boli menej častejšie ako návštevy rodičov otca, ktorí sa nachádzajú v Maďarsku. Skutočnosť, že si zakúpili nehnuteľnosť, je hmatateľným dôvodom, že mali úmysel založiť obvyklý pobyt maloletej v Maďarsku. Právna zástupkyňa matky sa vyjadrovala k predaji rodinného domu, ktorý nikdy nebol inzerovaný ani ponúkaný na predaj. Aj dieťa do 1 roka si môže založiť obvyklý pobyt a práve tam je rozhodujúci úmysel, hmatateľným dôkazom je kúpa nehnuteľnosti. Súdny dvor povedal, že ak matka po únose prejaví záujem nevrátiť sa do takejto nehnuteľnosti, tak tento úmysel nie je rozhodujúci pre návratové konanie. Čo sa týka hematómov, otec komunikoval s matkou každý úraz. Otec dáva podmienky matke na vrátenie, je pripravený ju vyplatiť, pričom nemal vedomosť o splatení matkinej čiastky jeho rodičom. Navrhla vypočuť osoby uvedené v čestných prehláseniach, ak by súd pristúpil k výsluchu osôb navrhovaných matkou. Predložila tiež správy, kde otec žiada matku, aby sa vrátila zo 04.01.2025, 06.01.2025 a 01.02.2025.

16. Otec na pojednávaní 23.06.2025 vypovedal, že jeho súčasný mesačný príjem je 1.400,- eur v čistom. Potvrdil, že sa vyjadril v komunikácii s matkou otázku ako napreduje s predajom domu a dokonca sa snažil na ňu tlačiť, aby to posúvala dopredu. Vysvetlil, že ak napísal matke: „Že aj po súde tu musí zostať a ani to nebudem žiadať, nemá to žiadny zmysel,“ znamenalo to, že nemusí zostať v Maďarsku, aby nemohla tráviť čas na Slovensku.

17. Podaním doručeným súdu 24.06.2025 otec predložil fotografie s maloletou zachytávajúce starostlivosť o maloletú v domácom prostredí (č.l. 165-203).

18. Právna zástupkyňa matky na pojednávaní 30.06.2025 predložila výzvu na mimosúdne vysporiadanie adresovanú navrhovateľovi z 27.06.2025 a čestné prehlásenie G. T. a C. T. z 26.06.2025, k čomu právna zástupkyňa otca uviedla, že otcovi výzva doručená nebola. Čestné prehlásenie je od rodičov otca, boli v častom kontakte, otec chce nehnuteľnosť odkúpiť a realitný maklér bol iba za účelom určenia ceny nehnuteľnosti. Právna zástupkyňa matky argumentovala tým, že je to vytrhnuté z kontextu, pretože otec má sám hypotekárny úver 160.000,- eur a pôžičku od rodičov 100.000,- eur. Otec neprejavil vážny záujem o odkúpenie nehnuteľnosti, pretože jeho príjem je 1.400,- eur a finančne by mu to ani nevychádzalo, preto je toto účelové.

19. Z výsluchu matky na pojednávaní konanom 30.06.2025 vyplýva, že s návrhom nesúhlasí. Do A. sa presťahovali len kvôli tomu, že to bolo finančne lepšie. Bývali predtým v byte a W. (otec maloletej) raz prišiel s tým, že našiel dom a hneď ju namotal na takúto predstavu. Do Maďarska netúžili ísť. Pre matku to bolo na príťaž, že sa nevie dohovoriť. Ak potrebovala vajíčka, chodila do A.. Nerozporuje, že tam chodili na prechádzky so psom, stretávali sa s kamarátmi, ale so Slováckmi, nie s Maďarmi. Všetci ich kamaráti sú Slováci, aj susedia, keďže je tam oveľa viac Slovákov ako Maďarov. K odchodu z domácnosti uviedla, že boli spolu 8 rokov, vzťah bol toxický už na začiatku. Boli náznaky, pre ktoré mohla predpokladať, že to takto skončí. Chodila k rodine, minimálne sa stretávala s kamarátkami. Po korone zostalo to, že mohla zostať doma. Oficiálne mali povinné chodiť do práce 2x do týždňa, vedeli, že býva v A.. Keď to bolo pre ňu ťažké, hovorili, že budú musieť ísť od seba. Teda vedel o tom, že sa to zhoršuje. Na Vianoce jej povedal, že s ňou skončil. Bol to posledný klinec, zavolała svojej matke. Keď mu navrhla, že by išla k rodičom, povedal, aby išla, ale bez malej. Bolo to na Vianoce, ale opakovalo sa to pri každej hádke. Dňa 01.01., hneď ako prišla k rodičom, napísala mu správu, že sa môžu porozprávať, ak by chcel a v stretávaní s maloletou mu nechcela brániť. On neodpísal a na druhý večer jej napísal, že kedy uvidí B.. Z toho chápala, že nebude chcieť nič riešiť. Ďalšie dni sa snažila dohodnúť. Potom prišli jeho rodičia, W. sa vyjadril, že jej maloletú plánuje zobrať. Navrhla, aby prišiel, aby ju videl a neboli odlúčené. Chcel si ju zobrať do domu. Po týždni prišiel k jej rodičom a 08.01. ju mal, kedy bol incident, že ju videl v A.. Bola u susedov, napísal jej, aby prišla s tým že, keď teraz nepríde, tak nech už ani nechodí. Mala si prísť pre B.. Kvôli všetkému chodili na Slovensko, do obchodu do A., do R. k lekárom. Maloletá sa narodila v L. v R., lekára má v D. V.. W. jej povedal, že to finančne nedá, tak sa dohodli na predaji. Vybavila makléra, on ju potom ešte urgoval. Po maďarsky nehovoria. Tým, že obaja študovali v Anglicku, rozprávali sa aj s jedným susedom, že by im vybavil škôlku v W. alebo v A., slovenskú alebo anglickú. Ak aj spomína, že jeho súrodenci chodili do škôlky v Maďarsku, tak vie, že bol (súrodenec otca) vylúčený z kolektívu, mal traumu. Trvalý pobyt majú na Slovensku. W. to tak prezentoval, že tu chcú zostať a zakázal jej,

aby neprezrádzala, že bývajú v Maďarsku. Vždy to bol ich víkendový domček. Presťahovali sa, ale povedal jej, aby neprezradila, že sa sťahujú. Nerozumie prečo, ale W. si chcel chrániť súkromie. Teraz je na rodičovskej od novembra 2023, pracovala na Slovensku v ACCENTURE, Plynárenská, Bratislava. W. má tiež pracovisko na Slovensku. Vrátiť sa nechce. V Krízovom centre rieši psychologičku. Dňa 04.06. bol znova incident, maloletú jej nevrátil. Bola už tma, zavolala policajtov, pretože hovoril, že jej maloletú donesie v noci, keď sa zobudí, ale nedodržel to. Predtým si ju vždy bral do domu. Navrhovala mu neutrálne miesta, na ihrisko a pod. Na dome vymenil zámky, nemá tam prístup. Predložila fotografie (od 03.12. od narodenia až po 26.06. tohto roku) preukazujúce aktivity v R., stretávanie s rodinou, s kamarátmi, krúžky - baby balance a plávanie. Po narodení maloletej trávila čas v dome, ale zároveň mali veľa aktivít v R., niekoľkokrát prespala u jej rodičov, teda „my sme prespávali.“ Plávanie mala maloletá od augusta alebo septembra 2024. Maloletá chodila k lekárovi v prvých mesiacoch raz za mesiac, mali tam aj špecialistov v ProCare na kĺbiky, mimo ProCaru doktorku - neurológia v Petržalke, súkromná ambulancia. Teraz chodia raz za pár mesiacov.

20. Právna zástupkyňa otca predložila výpis z alarmu z bezpečnostného systému tvrdiac, že z neho vyplýva, že bola mimo domu v A. 1-2 hodiny denne. Matka k tomu uviedla, že nerozporuje to, že v tom čase, keď tam bývala, trávila väčšinu času dňa, ešte s malým bábätkom a chodili každý deň na prechádzku, ale v iné dni každý týždeň chodila k rodine, do obchodov, na krúžky a pod. Iné aktivity robili na Slovensku, v Maďarsku boli doma zavretí a na prechádzke. Od roku 2021 vykonávala home office z A.. Odkedy odišla do júna 2025 sa otec s maloletou stretával tak, že si ju prezval v bydlisku jej rodičov a doviezol ju späť, od rána od 09.00 hod. do večera. Prosil ho, aby prišiel o 17.00 hod. alebo 18.00 hod., on prišiel o 19.00 hod. alebo až o 20.00 hod. Niekedy ju zobrala ona do A.. Súhlas otca s presťahovaním maloletej nemala možnosť získať. V Maďarsku mala pobytovú kartu, platili daň z nehnuteľnosti. Maloletá pobytovú kartu nemá. W. jej bol vybaviť občiansky preukaz bez toho, aby o tom vedela, takže možno aj pobytovú kartu. Maďarské úrady o malej nevedia. Na otázku či ju otec niekedy vyzval, aby sa vrátila do miesta bydliska v A., aby tam zotrvala, matka odpovedala, že po odchode sa nikdy nesnažil vyriešiť medzi nimi problémy. Otec po 08.01. rešpektoval, že sa jeho styk realizuje s dcérou tak, že si ju preberá a odovzdáva v R..

21. Z rodného listu maloletej B. X. T. vyplýva, že sa narodila XX.XX.XXXX v R. - E. G. matke H. L., nar. XX.XX.XXXX a otcovi W. V. G. T., nar. XX.XX.XXXX.

22. Z kúpnopredajnej zmluvy z 01.12.2021 uzavretej medzi rodičmi ako kupujúcimi a predávajúcim vyplýva, že predmetom kúpy bola nehnuteľnosť na adrese XXXX A., G. utca XX za kúpnu cenu 207.200,- eur.

23. Z komunikácie medzi rodičmi z 03.06. (2025) č.l. 72 vyplýva, že otec matke písal: „... podľa mňa je proste spravne to riesit tam kam spadame a nie inde. Iny ciel nemam. Neznamená to pre teba ziadnu zmenu. Ale na to aby mohol sud v Madarsku prebehnúť, musí byť aj dieta prítomne v krajine. Neznamená to, že aj po sude tu musí zostať. A ani to nebudem žiadať. Nema to ziaden zmysel.“

24. Z ďalšej komunikácie medzi rodičmi z 19.05. (2025) č.l. 83 vyplýva, že otec sa pýta matky: „A mimochodom ako napredujes s predajom domu? Potrebujem nejaké updates.“ Matka odpová: „Zatiaľ nic moc ale už planujem stretnutie s realitakomn.“ Otec odpovedá: „Ok tak daj potom vedieť. Je treba, aby sa to už rozhybalo.“

25. Otec tiež založil do spisu fotografie maloletej a rodičov zachytávajúce dennú rutinu maloletej v domácom prostredí v obývačke, spálni, na záhrade (č.l. 166-204).

26. Z preukazu poistenca maloletej a potvrdenia o poistnom vzťahu vyplýva, že je poistencom Dôvery zdravotnej poisťovne, a.s. od 03.12.2023 a poistenie trvá (k 06.06.2025).

27. Otec predložil čestné prehlásenia D. L., G. G. T., K. D., W. N., B. N., M. N., C. R. a ďalších, z ktorých vyplýva, že tieto osoby pozorovali prítomnosť matky a maloletej B. v rodinnom dome v A.. D. L. ich vídaval doma, na dvore, počas venčenia psa a prechádzok s kočíkom. K. D. zas uviedla, že nemá vedomosť o ich dlhodobej neprítomnosti mimo domu, okrem návštev rodiny, priateľov, doktorov, krúžkov, obchodov, úradov, ktoré absolvovali v R.. W. N. ako sused rodičov potvrdil, že sa primárne zdržiavali v dome a jeho okolí. Tieto osoby tiež zhodne uviedli, že nezaznamenali ich dlhodobejšiu neprítomnosť mimo domu.

28. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že otec je od 01.08.2017 zamestnaný v Rozhlase a televízii Slovenska so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, od 01.07.2024 Slovenská televízia a rozhlas. Vymeriavací základ otca je v priemere okolo 1780,- eur, pričom od 12/2024 do 03/2025 mal otec vymeriavací základ 0,- eur.

29. Z čestného prehlásenia G. T. a C. T. z 26.06.2025 vyplýva, že od narodenia maloletej boli často s maloletou, jej matkou a otcom. Rodičia maloletej bývali v rodinnom dome v A.. V roku 2021 požičali rodičom maloletej čiastku 200.000,- eur na kúpu tohto rodinného domu do podielového spoluvlastníctva. Dohodli sa na vrátení čiastky do novembra 2022. Matka im doposiaľ vrátila 40.000,- eur a otec nevrátil nič. Súčasne uviedli, že obaja rodičia maloletej nedávno prejavili záujem spoločný rodinný dom predať, s čím im C. T. pomáhala, a to formou skontaktovania realitnej kancelárie v Maďarsku. Zúčastnila sa stretnutia s matkou a realitným maklérom smerujúceho k povereniu predaju. Z výťažku z predaja - z kúpnej ceny im mali obaja rodičia vrátiť pôžičku, ktorú im na jeho kúpu poskytli, a to nasledovne: W. čiastku 100.000,- eur a H. L. čiastku 60.000,- eur. K predaju doposiaľ nedošlo.

30. Matka predložila fotografie zachytávajúce maloletú a matku v nemocnici v R. po pôrode, návštevy matky, maloletej aj otca v R. u rodičov matky, návštevy matky s maloletou u rodičov matky na Vianoce 2023 a neskôr v r. 2024, účasť rodičov na voľbách prezidenta SR 2024, účasť matky na voľbách do Európskeho parlamentu 2024, pobyt matky a maloletej v lete 2024 v Bratislave, na chate Malé Leváre, matku s kamarátmi Bratislava, maloletú na plávaní, na nákupoch Bratislava, od č.l. 219 sú fotografie od 17.01.2025 - maloletá na cvičení baby balance, hernička, plávanie a pod.

31. Matka podala na tunajšom súde 13.05.2025 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala o zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti a úpravu styku otca s maloletou. Súd uznesením č. k. 41P/67/2025-31 z 29.05.2025 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 28Pn/1/2025, a to s poukazom na článok 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí č. 119/2001 Z. z., podľa ktorého po doručení oznámenia o neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní dieťaťa podľa článku 3 sa justičné alebo správne orgány zmluvného štátu, na ktorého územie bolo dieťa premiestnené alebo na ktorého území je zadržované, zdržia rozhodovania vo veci opatrovníckeho práva, až kým sa nerozhodne, že návrat dieťaťa sa podľa tohto dohovoru neuskutoční, okrem prípadu, keď v primeranej lehote po doručení oznámenia nebola podaná žiadosť podľa tohto dohovoru.

32. Následne matka podala na tunajšom súde 22.04.2025 návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej B. X.. Súd uznesením č. k. 41P/55/2025-68 z 29.05.2025 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 28Pn/1/2025, rovnako s poukazom na článok 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí č. 119/2001 Z. z.

33. Podaním doručeným súdu 21.05.2025 matka navrhla nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým žiadala upraviť realizáciu starostlivosti o maloletú počas letných prázdnin. Súd uznesením č. k. 41P/70/2025-34 z 05.06.2025 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 28Pn/1/2025, rovnako s poukazom na článok 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí č. 119/2001 Z. z.

34. Právna zástupkyňa otca právom záverečnej reči zhrnula svoje doterajšie vyjadrenia a uviedla, že jediné miesto, kde maloletá mala svoju postieľku, realizovala svoju rutinu, bolo v Maďarskej republike. Matka nazýva pobyt na území Slovenskej republiky návštevami. Nikdy nebol prezentovaný úmysel zdržiavať sa s maloletou oboma rodičmi na území Slovenskej republiky, naopak bol prejavovaný úmysel zdržiavať sa v Maďarskej republike. Matka aj pred narodením maloletej trávila celý svoj pracovný čas v Maďarsku, v A., aj víkendy. Do práce nechodila, vykonávala home office z A.. Rodičia si zadovážili domáce zvieratá, návštevy matky na území Slovenskej republiky boli príležitostného charakteru. Hovoriť, že sa jedná len o rodinný dom nie je na mieste, ide o miesto, ktoré sa nazýva domovom, miesto, kde sa trávi prevažná väčšina času a takéto miesto podľa všetkých kritérií zakladá obvyklý pobyt ako tak matky, tak aj maloletej. Bez úmyslu zdržiavať sa natrvalo, nie je možné založiť obvyklý pobyt. Tento úmysel nikdy nebol vyjadrený smerom k Slovenskej republike a skutočnosť, že sa matka odmieta vrátiť, na tom nič nemení. Otec sa k dnešnému dňu nestretáva s maloletou, čím došlo k vylúčeniu otca z

uplatňovania rodičovských práv, ale jeho rodičovské práva boli najviac upreté tým, že matka zmenila krajinu obvyklého pobytu bez jeho súhlasu. Návrátové konanie sa vzťahuje aj na pohraničné oblasti. Argumenty alebo skutočnosti, ktoré sa stali po 01.01.2025 nie sú relevantné pre určenie obvyklého pobytu. Otec sa nezmieril s pobytom maloletej na území Slovenskej republiky. Žiadala, aby súd návrhu vyhovel, nariadil matke návrat do Maďarskej republiky do troch dní od právoplatnosti a v prípade, že sa nenavráti, tak oprávnenie otcovi prevziať maloletú za účelom návratu. Otec plne akceptuje, aby sa matka vrátila a vytvorí jej podmienky.

35. Právna zástupkyňa matky právom záverečnej reči uviedla, že dieťa vo veku 1,5 roka je psychicky aj fyzicky viazané na osobu matky, je dojčené, nevie rozprávať a s ktorým je matka na rodičovskej dovolenke. Okolnosti, za akých sa maloletá z Maďarska, z obce A. dostala na Slovensko, boli extrémne, išlo o útek, v dôsledku dlhodobého psychického týrania matky zo strany otca. Matka doposiaľ odstraňuje následky cestou krízového centra, ktoré navštevuje. Nešlo o dobrovoľné alebo svojvoľné presťahovanie sa, pričom by týmto determinovala pobyt maloletej. Išlo o jediné východisko zo situácie, ktoré prijala v záujme dieťaťa, aby mu zabezpečila pokojné miesto pre výchovu a vývoj. Nie je možné tvrdiť, že nehnuteľnosť, ktorá je v spoluvlastníctve rodičov maloletej - dom, by bol súčasne aj domovom v takom zmysle ako bolo prezentované. V súčasnosti má matka záujem o vyporiadanie tohto jediného spojiva, ktoré ju viaže s Maďarskou republikou, a síce predajom nehnuteľnosti alebo prevedením svojho podielu na otca za primeranú náhradu. V tomto kontexte nerozumie vyjadreniam ako a kam, by sa čo i len hypoteticky mala matka s maloletou vracaať, pričom maloletú od matky nie je možné oddeliť, a teda miesto pobytu a centra záujmu matky je a musí byť centrom záujmu maloletej. Maloletá sleduje miesto pobytu matky, nakoľko je v útlom veku. Návštevy na Slovensku boli už od narodenia maloletej pomerne časté. Považuje za prinajmenšom neprimerané tvrdiť, že maloletá za obdobie svojho prvého roku života sa mohla na dom v A. a jeho okolie naviazať. Nepovažuje za dôležité rozoberať ako fyziologicky dokáže dieťa vnímať prostredie v takto útlom veku, to kde zaspáva, alebo sa zdržuje v čase bdlosti, ktoré je pomerne krátke. Vekom dieťaťa rastie schopnosť vnímať, pričom od doby jedného roka maloletej, odkedy sa už zdržuje na Slovensku, si práve na toto prostredie vytvorila väzby. Nejde primárne o návštevu pediatra, ale aj o čas, ktorý strávila za posledný pol rok so starými rodičmi, s ďalšou rodinou zo strany matky, aktivitami, ktoré uviedla matka. Sociálnou interakciou s inými deťmi v porovnateľnom veku, ktoré sa realizovali výlučne na území Slovenskej republiky. Nie je pravda, že by matka znemožnila kontakt otca s maloletou, tento prebiehal pomerne často a pravidelne. To, že ho otec nerealizuje, vyplýva iba z jeho rozhodnutia neuzavrieť s matkou dohodu rodičov, na základe ktorej by sa vo vopred dohodnutých časoch jeho styk s dcérou realizoval. Nie je zrejmé, z akého dôvodu otec žiada o vydanie dieťaťa na územie Maďarska, nakoľko aj sám komunikoval matke, že nemá záujem, aby dieťa v Maďarsku žilo, aby sa tam zdržiavalo a aký je motív, aby o slovenskom občanovi, ktoré dieťa sa zdržiava tretinu svojho života na Slovensku, rozhodoval maďarský súd. Žiadala, aby súd návrh zamietol.

36. Kolízny opatrovník právom záverečnej reči uviedol, že ide o maloleté dieťa vo veku 1 roka a 7 mesiacov, s ktorým sa stretol dvakrát na úrade a šetrení pomerov. Dieťa je naviazané na svoju mamu, keď bola na úrade, bola zvedavá, ale hľadala mamu a tá sa jej musela venovať. Počas šetrenia v domácnosti sa preukázalo, keď maloletá prišla k mame, a musela ju zobrať na ruky, že sa jej venovala. Vzhľadom na všetky okolnosti, momentálne maloletú nie je možné oddeliť od matky.

37. Podľa článku 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorým je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

38. Podľa článku 1 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, publikovaného oznámením Ministerstva zahraničných vecí SR pod č. 119/2001 Z. z., prijatého Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného 25.10.1980, ktorý pre Slovenskú republiku vstúpil do platnosti 01.02.2001 (ďalej aj ako „Dohovor“), cieľom tohto dohovoru je a) zabezpečiť okamžitý návrat detí, ktoré boli neoprávnene premiestnené do niektorého zmluvného štátu alebo sú v ňom zadržované, a b) zabezpečiť, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa účinne dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch.

39. Podľa článku 3 Dohovoru, premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak: a) je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne, alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj

obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a b) v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu či zadržaniu. Opatrovnícke právo uvedené v písmene a) možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona alebo na základe rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu, alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

40. Podľa článku 4 Dohovoru, dohovor sa použije na dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt na území zmluvného štátu bezprostredne pred porušením opatrovníckeho práva alebo práva styku. Použitie dohovoru sa skončí, keď dieťa dosiahne vek 16 rokov.

41. Podľa článku 5 Dohovoru, na účely tohto dohovoru a) „opatrovnícke právo“ zahŕňa práva týkajúce sa starostlivosti o osobu dieťaťa a najmä právo určiť miesto jeho pobytu, b) „právo styku“ zahŕňa právo odvieť dieťa na obmedzený čas na iné miesto, ako je miesto jeho obvyklého pobytu.

42. Podľa článku 12 Dohovoru, ak bolo dieťa neoprávnené premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa. Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím. Ak justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu má dôvod domnievať sa, že dieťa bolo premiestnené na územie iného štátu, môže zastaviť konanie alebo zamietnuť žiadosť o návrat dieťaťa.

43. Podľa článku 13 Dohovoru, bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením, preukáže, že a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie. Justičný alebo správny orgán môže odmietnuť nariadiť návrat dieťaťa aj vtedy, ak zistí, že dieťa nesúhlasí s návratom, a ak dosiahlo vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jeho názory. Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

44. Podľa článku 19 Dohovoru, rozhodnutie podľa tohto dohovoru o návrate dieťaťa nemožno považovať za rozhodnutie o určení opatrovníckeho práva.

45. Podľa článku 18 Preambuly Nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (ďalej len „Nariadenie Rady 2019/1111“), na účely tohto nariadenia sa osoba považuje za majúcu „opatrovnícke právo“, ak podľa rozhodnutia, zo zákona alebo na základe dohody s právnymi účinkami podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom má dieťa obvyklý pobyt, nositeľ rodičovských práv a povinností nemôže rozhodovať o mieste pobytu dieťaťa bez súhlasu tejto osoby bez ohľadu na pojmy používané vo vnútroštátnom práve. V niektorých právnych systémoch, ktoré používajú výrazy „opatrovnícke právo“ a „právo styku“, môžu byť u rodiča, ktorý nemá opatrovnícke právo, zachované značné práva a povinnosti, pokiaľ ide o rozhodnutia týkajúce sa dieťaťa, a to nad rámec samotného práva styku s dieťaťom.

46. Podľa článku 40 Preambuly Nariadenia Rady 2019/1111, v prípadoch neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa sa má bez odkladu dosiahnuť návrat dieťaťa a na uvedený účel by sa mal naďalej uplatňovať Haagsky dohovor z roku 1980, doplnený týmto nariadením, najmä jeho kapitolou III.

47. Podľa kapitoly I článku 2 bod 9 Nariadenia Rady 2019/1111, pojem „opatrovnícke právo“ zahŕňa práva a povinnosti súvisiace so starostlivosťou dieťa, najmä právo určiť miesto pobytu dieťaťa.

48. Podľa kapitoly I článku 2 bod 11 Nariadenia Rady 2019/1111 „neoprávnené premiestnenie alebo zadržanie“ je premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa, ak: a) takéto premiestnenie alebo

zadržiavanie je porušením opatrovníckeho práva nadobudnutého rozhodnutím, zo zákona alebo dohodou, ktorá má právne účinky, podľa práva členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, b) v čase premiestnenia alebo zadržania sa toto opatrovnícke právo aj skutočne vykonávalo, buď spoločne alebo samostatne, alebo by sa bolo takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu alebo zadržaniu.

49. Podľa kapitoly III článku 22 Nariadenia Rady 2019/1111, keď osoba, inštitúcia alebo iný subjekt, ktorý sa domnieva, že bolo porušené opatrovnícke právo, podá priamo alebo s pomocou ústredného orgánu na súd členského štátu návrh na vydanie rozhodnutia podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktorým sa nariaďuje návrat dieťaťa mladšieho ako 16 rokov, ktoré bolo neoprávnene premiestnené alebo zadržané v inom členskom štáte ako členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, uplatňujú sa popri Haagskom dohovore z roku 1980 články 23 až 29 a kapitola VI tohto nariadenia.

50. Podľa kapitoly III článku 27 odsek 1 Nariadenia Rady 2019/1111, súd nesmie odmietnuť návrat dieťaťa, pokiaľ sa osobe, ktorá o tento návrat žiada, nedala možnosť vyjadriť sa.

51. Podľa kapitoly III článku 27 odsek 3 Nariadenia Rady 2019/1111, ak súd zvažuje, že odmietne návrat dieťaťa výlučne podľa článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980, nesmie odmietnuť návrat dieťaťa, ak účastník žiadajúci návrat dieťaťa dostatočne preukáže súdu alebo ak sa súd inak presvedčí, že boli prijaté primerané opatrenia na ochranu dieťaťa po jeho návrate.

52. Podľa kapitoly III článku 27 odsek 4 Nariadenia Rady 2019/1111, na účely odseku 3 tohto článku môže súd komunikovať s príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržiavaním, a to buď priamo podľa článku 86, alebo prostredníctvom ústredných orgánov.

53. Podľa kapitoly VIII článku 96 Nariadenia Rady 2019/1111, ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo je neoprávnene zadržiavané v inom členskom štáte, než je členský štát, kde dieťa malo obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržiavaním, uplatňujú sa naďalej ustanovenia Haagskeho dohovoru z roku 1980 doplnené ustanoveniami kapitol III a VI tohto nariadenia. Ak je po neoprávnenom premiestnení alebo neoprávnenom zadržiavaní dieťaťa potrebné uznať a vykonať v inom členskom štáte rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje návrat dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktoré bolo vydané v členskom štáte, uplatňuje sa kapitola IV.

54. Podľa § 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

55. Konanie o návrat maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní sa prejednáva a rozhoduje podľa Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

56. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

57. Podľa § 123 ods. 1, 2 CMP, v konaní o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní podľa osobitného predpisu alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, súd rozhoduje, či premiestnenie alebo zadržanie maloletého bolo neoprávnené a či je daný niektorý z dôvodov na nenariadenie návratu maloletého. Súd vykonáva dokazovanie len v rozsahu potrebnom na zistenie skutočností podľa odseku 1.

58. V rámci návratového konania súd rozhoduje výlučne o tom, či bude dieťa do miesta obvyklého pobytu navrátené alebo nie. V konaní súd nerozhoduje o starostlivosti, výchove, výžive dieťaťa ani o styku rodičov s dieťaťom. V prípade, ak súd ustáli, že došlo k neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu maloletého dieťaťa a návrh na návrat je podaný do jedného roku od neoprávneného premiestnenia alebo zadržania, musí súd nariadiť návrat maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu. Túto povinnosť nemá iba v prípade, ak je daná niektorá z výnimiek uvedených v článku 13 Dohovoru. Súd v konaní zisťuje iba skutočnosti rozhodné z hľadiska výkladu príslušných hmotnoprávných ustanovení

Dohovoru (v spojení s § 123 CMP). Dokazovanie v návratovom konaní preto súd zameral a vykonal v rozsahu potrebnom na zistenie skutočností nevyhnutných pre posúdenie, či bolo v danom prípade premiestnenie alebo zadržanie maloletého dieťaťa neoprávnené. V prvom rade bolo úlohou súdu ustáliť krajinu obvyklého pobytu maloletej a v prípade prijatia záveru o obvyklom pobyte maloletej na území Maďarskej republiky skúmať, či otec nadobudol a skutočne vykonával opatrovnícke právo k maloletej, či bolo premiestnenie maloletej matkou neoprávnené, prípadne zistiť, či je daný niektorý z dôvodov na nenariadenie návratu.

59. V danej veci sa súd najskôr zaoberal dodržaním lehoty na podanie návrhu na nariadenie návratu maloletej v zmysle článku 12 Dohovoru. Otec podal návrh na nariadenie návratu súdu 18.05.2025. Maloletá prišla na Slovensko spolu s matkou 01.01.2025, čo mal súd za preukázané na základe vyjadrení matky a otca. Z uvedeného tak vyplýva, že návrh otca bol podaný v 1-ročnej lehote.

60. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania, vedomý si striktnej úpravy danej Dohovorom a Nariadením Rady 2019/1111 dospel v danom prípade k záveru, že návrhu otca na nariadenie návratu maloletej do krajiny obvyklého pobytu dieťaťa, nie je možné vyhovieť a to z dôvodov uvedených nižšie.

61. Pojem „obvyklý pobyt“ predstavuje centrálny prvok na posúdenie dôvodnosti žiadosti o návrat. V rámci posudzovania žiadosti o návrat, určenie miesta obvyklého pobytu dieťaťa predchádza identifikácii opatrovníckych práv, ktoré boli prípadne porušené (cit. rozsudok C-111/17, body 38 a 53). Inými slovami, kvalifikácia premiestnenia alebo zadržania dieťaťa ako neoprávneného si vyžaduje splnenie dvoch podmienok, a to jednak premiestnenie dieťaťa v rozpore s opatrovníckym právom priznaným podľa práva členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt, čo si vyžaduje identifikovať obvyklý pobyt dieťaťa pred jeho premiestnením, a jednak opatrovnícke právo, ktoré sa skutočne vykonávalo, alebo by sa bolo takto vykonávalo, ak by nedošlo k neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu.

62. Pojem „obvyklý pobyt“ sa v zásade vyznačuje dvomi prvkami, a to jednak vôľou dotknutej osoby zriadiť zvyčajné centrum svojich záujmov na určenom mieste a jednak prítomnosťou, ktorá predstavuje dostatočný stupeň stability na území dotknutého členského štátu (rozsudok z 25. novembra 2021, IB, C-289/20, EU:C:2021:955, bod 57). V prípade maloletého dieťaťa sa obvyklý pobyt určuje odvodene. Súdnym dvorom pritom považuje sociálne a rodinné prostredie rodičov dieťaťa za základné kritérium určenia miesta obvyklého pobytu tohto dieťaťa (cit. rozsudok C-289/20, bod 53). V prípade, že je dieťa v takom nízkom veku, jeho prostredie je v podstate rodina, ktorá je determinovaná referenčnou osobou alebo osobami, s ktorými žije, ktoré ho naozaj opatrujú a starajú sa o neho. S nimi toto dieťa zdieľa nevyhnutne sociálne a rodinné prostredie. V dôsledku toho treba zohľadniť najmä jednak dĺžku, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu tohto rodiča na území členského štátu a jednak geografické a rodinné korene tohto rodiča, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré tento rodič a dieťa udržiavajú (porov. rozsudok z 22. decembra 2010, Mercredi, C-497/10 PPU, EU:C:2010:829, body 54 až 56). V prípade zmyslu a rozsahu pojmu „obvyklý pobyt“ tieto majú zodpovedať najlepšiemu záujmu dieťaťa (rozsudok Súdného dvora z 2. apríla 2009, A., C-523/07, EU:C:2009:225, body 34 a 35). Pod miestom obvyklého pobytu dieťaťa na účely konania o jeho navrátení treba rozumieť, kde dieťa bývalo na základe zhodnej vôle rodičov (vykonávajúcich spoločne opatrovnícke právo) bezprostredne pred protiprávnym premiestnením alebo zadržaním. Podľa rozsudku Súdného dvora vo veci C-523/07 treba vykladať pojem „obvyklý pobyt“ ako „miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte. Je na vnútroštátnom súde, aby určil kde má dieťa obvyklý pobyt, majúc na pamäti všetky osobitné skutkové okolnosti každého jednotlivého prípadu“ (porovnaj aj rozsudok Súdného dvora vo veci C 497/10 PPU).

63. V súvislosti s ustálením krajiny obvyklého pobytu maloletého dieťaťa ako prvotným kritériom pre možnosť postupu podľa Haagskeho dohovoru, vychádzal súd zo skutočností nesporne zistených v priebehu dokazovania, na základe ktorých prijal záver, že nebolo preukázané, že krajinou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa bezprostredne pred navrhovateľom tvrdným premiestnením, resp. zadržaním matkou 01.01.2025 mala byť Maďarská republika. Z vykonaných dôkazov nebolo možné uzavrieť, že maloletá nadobudla a jednoznačne mala, bezprostredne pred jej premiestnením na územie Slovenskej republiky 01.01.2025, resp. otcom tvrdným neoprávneným premiestnením matkou

od 01.01.2025 obvyklý pobyt na území Maďarskej republiky. Obvyklý pobyt dieťaťa je podľa judikatúry tam, kde je dieťa sociálne začlenené, kde sa nielen fyzicky určitý čas zdržiava, ale má vytvorené sociálne a rodinné väzby.

64. Otec svoj návrh odôvodňoval kúpou spoločnej nehnuteľnosti v A. s úmyslom založiť si rodinu, domov v Maďarsku, starostlivosťou matky o maloletú v rodinnom dome v A., prechádzkami v prírode v A., pričom jediným prostredím, ktoré maloletá mala poznať, je prostredie Maďarska, A. a okolia. Matka argumentovala tým, že v A. nemá vybudované žiadne sociálne, pracovné, či rodinné zázemie, obaja rodičia sú zamestnaní na Slovensku, materskú a rodinné prídavky poberá zo Slovenska, obaja rodičia neovládajú maďarský jazyk, maloletá je zdravotne poistená a má lekára na Slovensku. Túto argumentáciu matky súd posúdil a vyhodnotil s ohľadom na vykonané dokazovanie, keď nebolo sporné, že matka s maloletým dieťaťom a otcom iba bývali v A., v dome, nadobudnutom do podielového spoluvlastníctva.

65. Súd na základe argumentácie účastníkov konania a vykonaného dokazovania ustálil, že krajinou obvyklého pobytu maloletej v čase bezprostredne predchádzajúcemu premiestneniu maloletej, teda od okamihu jej narodenia 03.12.2023 až do 01.01.2025, kedy matka spolu s maloletou odišla z Maďarskej republiky na Slovensko, nie je Maďarská republika, ako to uvádzal a počas konania preukazoval otec, preto nie je možné v zmysle čl. 4 Dohovoru, podľa ktorého sa Dohovor použije na dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt na území zmluvného štátu, v danej veci na území Maďarskej republiky, bezprostredne pred porušením opatrovníckeho práva na daný prípad Dohovor aplikovať, preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

66. Pri skúmaní a posudzovaní obvyklého pobytu maloletej súd postupoval v mysle vyššie uvedenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, z ktorej vyplýva, že obvyklý pobyt dieťaťa musí byť určený na základe súhrnu osobitných skutkových okolností každého jednotlivého prípadu. Okrem fyzickej prítomnosti dieťaťa v členskom štáte musia byť zohľadnené ďalšie faktory, z ktorých je možné vyvodiť, že táto prítomnosť nemá dočasný alebo príležitostný charakter, že pobyt dieťaťa odzrkadľuje istú mieru začlenenia do sociálneho a rodinného prostredia. Do úvahy treba vziať najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu, štátnu príslušnosť, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, rodinné a sociálne väzby dieťaťa v danom štáte. Súd v kontexte všetkých týchto odporúčajúcich kritérií, v kontexte celého prípadu, ale najmä v kontexte veľmi nízkeho veku maloletej, skúmal a posudzoval obdobie od narodenia maloletej 03.12.2023 až do 01.01.2025, kedy matka s maloletou odišla z Maďarskej republiky (rozhodné obdobie). Súd skúmal uvedené i v kontexte rezidenčnej osoby, matky, ktorá sa o maloletú celodenne osobne starala, a to vzhľadom na jej veľmi nízky vek od 0 do 12 mesiacov.

67. Maloletá B. X. pochádza z partnerského vzťahu rodičov, ktorí manželstvo neuzatvorili. Z dokazovania je preukázané, že maloletá sa narodila 03.12.2023 v Bratislave, od narodenia až do konca roka 2024 bývala s oboma rodičmi v A., v Maďarsku. Obaja rodičia sú slovenskí štátni občania, zamestnaní na Slovensku, neovládajúci maďarský jazyk. Rodičia s maloletou bývali v jednej domácnosti, v rodinnom dome v A., až do 01.01.2025, kedy matka s maloletou opustila spoločnú domácnosť bez súhlasu otca. Rodinný dom bol nadobudnutý do podielového spoluvlastníctva oboch rodičov v decembri 2021. Finančné prostriedky na kúpu nehnuteľnosti v sume 200.000,- eur požičali rodičom maloletej starí rodičia zo strany otca. Podľa vyjadrenia matky jej rodičia otca požičali 77.000,- eur a otcovi 100.000,- eur. Z čestného prehlásenia rodičov otca maloletej vyplynulo, že matka im vrátila 40.000,- eur a otec nevrátil žiadnu sumu. Otec ponúkol matke, aby sa vrátila do domu, čo matka odmietla a začala vykonávať úkony smerujúce k predaju domu. Počas vzťahu účastníkov, od narodenia maloletej, matka pravidelne trávila čas s maloletou na Slovensku (resp. v niektorých prípadoch aj s otcom), kde má maloletá lekára, navštevovali záujmovú činnosť (detské plávanie), rodinu zo strany matky a pod. Maloletá je zdravotne poistená na Slovensku, matka poberala všetky štátne dávky ako materské, v súčasnosti rodičovský príspevok zo slovenského úradu práce. Rodičom je na Slovensku vyplácaný aj prídavok na dieťa. Matka tvrdila, že otec musel vedieť o tom, že nejde o návštevu jej rodičov, nakoľko medzi nimi malo dochádzať k hádkam a konfliktom až vyhľadala odbornú pomoc, psychológa. Otec toto poprel a tvrdil, že si myslel, že ide len o návštevu matky a o pláne matky nevrátiť sa do Maďarska sa dozvedel až niekoľko dní po jej odchode. Styk otca s maloletou sa realizoval od 09.01.2025, podľa vyjadrenia otca si vytvorili rutinu, ktorú praktizovali do 04.06.2025, a podľa ktorej otec vyzdvihoval maloletú v R. o 09.00 hod., dva dni v týždni, vzal si ju domov do A. a privádzal ju najneskôr o 19.00 hod. Niekedy mu maloletú priniesla alebo

si ju odniesla aj matka. Bolo preukázané, že otec sa 19.05. (č.l.83) dopytoval matky ako napreduje s predajom domu v Maďarsku, pričom návrh na nariadenie návratu bol podaný na súd iba deň predtým (18.05.2025).

68. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že maloleté dieťa nemôže nadobudnúť obvyklý pobyt oddelene od tých, ktorí sa o neho starajú. Preto pri určovaní obvyklého pobytu maloletého dieťaťa je určujúcim faktorom obvyklý pobyt jeho rodičov. Všeobecne síce platí, že obvyklý pobyt rodičov je rovnaký ako ich dieťaťa a žiadny z rodičov bez výslovného súhlasu druhého rodiča alebo rozhodnutia súdu by tento pobyt nemal zmeniť, avšak pri určovaní, kde má dieťa obvyklý pobyt, a či môže dôjsť k jeho zmene, treba mať na pamäti všetky osobitné skutkové okolnosti prípadu.

69. Súd mal za preukázané, že maloletá v čase príchodu na územie Slovenskej republiky 01.01.2025 mala 1 rok a v čase podania návrhu otca v máji 2025 mala 1 rok a 5 mesiacov. Vzhľadom na svoj vek sa nachádzala v období útleho detstva, počas ktorého si dieťa ešte nevytvára stabilné alebo vedomé väzby na širšie geografické alebo kultúrne prostredie, ale výlučne na osobu primárneho opatrovateľa, čo bola v tomto prípade matka. Maloletá vzhľadom na v tom čase aktuálny vek 1 roka nebola fixovaná na žiadne prostredie, ale na osoby, ktoré jej dávajú pocit istoty, bezpečia a ktorými sú pre maloletú obidvaja rodičia.

70. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 378/2023), ako aj v medzinárodnej praxi (napr. rozhodnutie Monasky v. Taglieri, U.S. Supreme Court, 2020), je základným východiskom pri určovaní obvyklého pobytu u veľmi malých detí skúmanie zámeru a sociálneho začlenenia osoby, ktorá sa o dieťa výlučne a výhradne stará - t. j. spravidla matky. Matka bola s dieťaťom na materskej dovolenke, následne na rodičovskej dovolenke, celodenne zabezpečuje jeho potreby, zdravotnú starostlivosť a bola jeho jedinou celodennou opatrovatelkou.

71. Na strane maloletej súd zistil, že aktuálne je vo veku 1 roka a 5 mesiacov, je matkou doposiaľ dojčená, čo potvrdil aj otec vo vyjadrení z 15.06.2025, keď uviedol, že matka mu na jeho návrh pribaľuje odsaté mlieko, pričom má byť už aj na pevnej strave. Dojčenie dieťaťa matkou má za následok vzájomnú blízkosť matky a dieťaťa, je pre neho uvoľnením, vytvára pocit spokojnosti a bezpečia. V danom prípade je preto matka pre maloletú najbližšou osobou poskytujúcou jej pocit istoty, bezpečia, čo nijako neznižuje dôležitosť otca v živote maloletej.

72. Dôležitou okolnosťou, ktorú súd posudzoval, bol dôvod nadobudnutia nehnuteľnosti v A., teda zámer rodičov kúpy nehnuteľnosti v Maďarsku. Obaja rodičia odôvodňovali kúpu rodinného domu v A. predovšetkým finančnou dostupnosťou bývania a dostupnosti k Bratislave, kde otec pracuje a kde pracovala aj matka pred nástupom na materskú dovolenku. Sám otec v konaní uviedol, že zvažovali aj Rakúsko a rozhodli sa pre A., „aby sa moc nevzdialili od jeho práce“. V Rakúsku z hľadiska dostupnosti za prácou otca nebolo nič, čo by si z finančného hľadiska mohli dovoliť a nad Rakúskom uvažovali preto, lebo otec vie po nemecky a Maďarsko kvôli prostrediu, ktoré poznal. Je všeobecne známy fakt, že v ostatných rokoch sa výrazne zvýšil záujem občanov Slovenskej republiky o bývanie v pohraničnej obci A., Maďarsko, keďže sa nachádza v bezprostrednej blízkosti R. (vzdialenosť približne 17 km a cesta autom trvá asi 18-25 minút). Vykonané dokazovanie preukázalo, že hlavným motívom rodičov pre kúpu nehnuteľnosti v A. bola finančná výhodnosť kúpy, resp. cenová dostupnosť rodinného domu v tejto lokalite v porovnaní s cenami nehnuteľností v R. a jej okolí. Domy v A. sú približne o polovicu lacnejšie ako porovnateľné domy s rovnakou plochou pri R.. Na podporu správnosti súd uvádza, že kým priemerná cena novostavby rodinného domu v R. alebo jej blízkom okolí sa pohybuje okolo 3 446 eur/m² úžitkovej plochy (ZoznamRealit.sk - Bratislava a okolie), v A. je možné kúpiť nový 4-izbový rodinný dom s úžitkovou plochou 94 - 120 m² za cenu približne 245.000 - 250.000,- eur, čo predstavuje zhruba 2.000,- eur/m² alebo menej (-Karin & Partners dom v Rajke za 250 000 € <https://www.karinpartners.sk/nehnutelnost/12790574-predaj-rodinny-dom-4-izbova-novostavba-typ-bungalov-rajka-madarsko?utm_source=chatgpt.com>, -TopReality dom v Rajke za 245 000 € <https://www.topreality.cz/priestranna-a-slnečna-novostavba-4-izboveho-rodinneho-domu-v-oblubenej-casti-obce-rajka-r8987497.html?utm_source=chatgpt.com>). Z hľadiska dostupnosti a dopravnej infraštruktúry je A. napojená na R. cestne aj železničnou dopravou, čo umožňuje každodenné dochádzanie za prácou. Taktiež je všeobecne známe, že v obci A. už tvorí slovenská komunita väčšinu obyvateľstva, neznamená to však, že táto v Maďarsku skutočne „žije," tak ako je tomu aj v prípade rodičov maloletej, ktorí sú pracovne, sociálne, z hľadiska využívania zdravotnej starostlivosti, jazykovo, a teda aj kultúrne závislí na Slovenskej republike. Uvedený záver je aplikovateľný aj na integráciu

maloletej v Slovenskej republike, ktorá je v Slovenskej republike zdravotne poistená, má tu pediatra a odborných lekárov, ešte za spoločného života rodičov si vytvárala na Slovensku rovesnícke väzby návštevou záujmovej činnosti - detské plávanie (približne od septembra 2024). O tom, že rodičia ani maloletá nie sú sociálne integrovaní v Maďarskej republike svedčí aj fakt, že ani jeden z rodičov neovláda maďarský jazyk, a teda prirodzene nie je k nemu vedená ani maloletá. Uvedené spochybňuje tvrdenie otca o úmysle začleniť maloletú do maďarského sociálneho prostredia, vrátane školského systému. Tieto skutočnosti v kombinácii s priaznivými cenami a blízkosťou k hlavnému mestu Slovenskej republiky, kde obaja rodičia maloletej pracujú, vysvetľujú, prečo sa rodičia rozhodli pre kúpu rodinného domu práve v tejto obci. Čo sa týka argumentu otca, že plánovali maloletú prihlásiť do predškolského zariadenia v Maďarsku, uvedené v konaní nijak preukázané nebolo. Maloletá vzhľadom na jej útlý vek nemala v A. žiadne školské, sociálne ani jazykové väzby. Dieťa ešte nerozprávalo, a preto neexistuje žiadna reálna väzba na maďarský jazyk alebo kultúrne prostredie alebo školu. Ani jeden z rodičov maďarsky nehovorí. Otec svoje tvrdenie, že maloletú chceli zapísať do maďarskej škôlky dôkazne nepodporil, pričom jeho vyjadrenie je v rozpore s tvrdením matky, podľa ktorej rodičia plánovali dať dieťa do slovenskej alebo anglickej škôlky a oslovili v tomto smere ich známeho. Keďže rodičia predtým študovali v Anglicku a neovládajú maďarský jazyk, tvrdenie otca sa javí ako účelové a viac pravdepodobnejšie je potom tvrdenie matky, že maloletú plánovali umiestniť do slovenskej škôlky alebo anglickej (v Čunove alebo Rusovciach). Maloletá nebola zaregistrovaná v žiadnom predškolskom zariadení v Maďarsku, nemala pediatra v Maďarsku. V A. bývala presne jeden rok svojho života (0 - 1 rok), čo je obdobie, v ktorom sa podľa psychologických poznatkov formuje primárna vzťahová väzba, nie geografická identita a vzťahová väzba sa viaže na osobu starajúcu sa o dieťa, ktorou je predovšetkým matka. Ako konštatoval aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/78/2021, samotné miesto pobytu nepostačuje na vznik obvyklého pobytu - musia byť preukázané aj prvky stability a integrácie do miestnej komunity.

73. Pri posudzovaní obvyklého pobytu maloletej vzhľadom na veľmi nízky vek maloletej od jej narodenia až do odchodu matky s maloletou z A. 01.01.2025, je potrebné zohľadniť i obvyklý pobyt rezidenčného rodiča, ktorý je v tomto prípade vzhľadom na útlý vek dieťaťa, matka, keďže maloletá bola a je stále na matku existenčne odkázaná. Rodičia maloletej nie sú manželia. Miera začlenenia matky na území Maďarskej republiky do sociálneho a spoločenského života bola nulová (matka bola iba doma, s kamarátmi sa stretávala na Slovensku, do obchodu chodila do A., zamestnávateľ matky je na Slovensku, poberala štátne dávky zo Slovenska). Pokiaľ ide o home office matky súd uvádza, že táto skutočnosť je irelevantná, nakoľko matka je pracovne naviazaná na Slovenskú republiku a toto by znamenalo, že matka je „iba zatvorená v dome“ a s nikým sa nestretávala, čo nie je pravda. Miera začlenenia matky do rodinného života na území Maďarskej republiky nebola žiadna, pretože matka nemala žiadnu rodinu, príbuzných v Maďarsku, ale iba na Slovensku a jediným dôvodom pobytu matky na území Maďarskej republiky bol jej partnerský vzťah s otcom maloletej a nehnuteľnosť, v ktorej bývali a ktorá bola zakúpená v A. už z vyššie konštatovaných dôvodov. Všetky ostatné oblasti života matka i naďalej žila na Slovensku. Otcom predložený výpis z alarmu z bezpečnostného systému, ktorý mal preukazovať odchod matky z domácnosti nie je spôsobilým ovplyvniť rozhodnutie súdu, keď bolo jasne preukázané, že matka mala či už svoje aktivity alebo aktivity s maloletou na Slovensku, kde dochádzala a sústreďovala svoj život. V konaní nebolo ani tvrdené, že rodičia sa zasnúbili (plánovali sa natrvalo usadiť v Maďarsku), naopak, všetky aktivity jej života i naďalej ponechala na Slovensku a žila ich na Slovensku. Jednoznačne matka potvrdila, že ani kúpa spoločnej nehnuteľnosti a následne narodenie dcéry nezlepšilo ich vzťah, opakovane komunikovali o rozchode a predaji domu, pričom ďalším dôvodom bolo to, že nedokázali splácať finančný záväzok za dom, teda zámer matky zotrvať v Maďarsku a trvalo tam žiť, preukázaný nebol.

74. Pokiaľ otec argumentoval tým, že život maloletej sa odohrával v A., kde chodili na prechádzky, venčila psa a pod., maloletá mala mať do jedného roku „kamarátku“, tak je zrejmé, že ak ani jeden z rodičov neovláda maďarský jazyk, tak aj rodičia sa museli stretávať a komunikovať iba so susedmi, známymi, ktorí hovoria po slovensky, čo tvrdila aj matka. K vytváraniu kamarátskych vzťahov medzi maloletou a jej rovesníkmi v tak útlom veku predsa ani nemôže dôjsť, nemožno hovoriť o socializácii maloletej, preto súd nemá za potrebu sa osobitne k tomu vyjadrovať. O vedomú integráciu dieťaťa do spoločnosti Maďarska ani nejde. Rodičia maloletej bývali v A., avšak stále ich centrom života je Slovensko - zdravotná starostlivosť, rodina zo strany matky, krúžky maloletej - plávanie, obaja rodičia sú Slováci, nehovoria po maďarsky, obaja rodičia sú zamestnaní na Slovensku, sú pracovne, ekonomicky naviazaní na Slovenskú republiku. Na území Maďarska má otec maloletej síce rodinu, ale otec neovláda maďarský jazyk a maloletá na území Maďarska nie je inštitucionalizovaná. Matka je tou osobou, ktorá sa

od narodenia maloletej o maloletú osobne starala, bola s ňou na materskej dovolenke a zabezpečovala všetky jej potreby. Súd nespochybňuje starostlivosť otca o maloletú, iba v kontexte uvedeného dodáva, že otec dochádzal za prácou do Bratislavy. Medzi matkou a dcérou je vytvorené silné citové puto. Citový vzťah dieťaťa k matke korešponduje s aktuálnym fyzickým vekom dieťaťa a prejavuje sa tiež prirodzene nízkou mierou separácie od matky. Realizácia tohto vzťahu - citovej väzby - je pre aktuálne a budúce duševné zdravie dieťaťa mimoriadne dôležitá.

75. Ak zohľadníme fakt, že obaja rodičia sú slovenskými štátnymi občanmi a dieťa od svojho narodenia iba rok bývalo v dome v A., čo ani nemohlo vnímať, a väzby na slovenské prostredie sa nikdy neprerušili (všetky širšie rodinné, sociálne, zdravotné väzby maloletého dieťaťa sú na Slovensku) možno uzavrieť, že maloletá nenadobudla obvyklý pobyt v Maďarsku. Súčasne, ak vezmeme do úvahy, že starí rodičia z matkinej strany žijú v R., s ktorými sa maloletá s rodičmi, väčšinou s matkou, stretávala, o čom boli predložené fotografie, tak aj v prípade rodičov zo strany otca títo museli hovoriť na maloletú po slovensky, keď ani jeden z rodičov maďarsky nevie. Vzhľadom na vek dieťa, ktoré ešte nerozpráva (prvé slová sa objavujú okolo 11-14 mesiaca), teda ani maďarský jazyk nemôže ovládať, je zrejmé, že rodinné a sociálne väzby maloletej k Slovensku sú silnejšie ako jeho väzby k Maďarsku.

76. Záverom súd dodáva, že matka jednoznačne deklarovala záujem dom v Maďarsku predať, aktuálne býva v R. u svojich rodičov. Predaj nehnuteľnosti otec nerozporoval (komunikácia č.l. 83, keď zisťoval ako matka napreduje s predajom domu), ale v konaní už tvrdil, že chce dom zachovať pre maloletú. V kontexte finančnej situácie otca, ktorého priemerný mesačný príjem predstavuje okolo 1.780,- eur v hrubom, čo je približne 1.400,- eur a má nesplatenú pôžičku voči rodičom v sume 100.000,- eur, pre súd nie je zrejmé z akých financií chce otec vyplatiť matku z jej spoluvlastníckeho podielu. Otec ani raz nespochybnil naviazanosť maloletej na matku. Je zrejmé, že maloleté dieťa v tak útlom veku, v akom je maloletá B. X., o ktorú prevažnú časť starostlivosti od narodenia vykonávala a zabezpečovala matka, z hľadiska zdravého psychického a fyzického vývoja maloletého dieťaťa, nie je možné ani len predpokladať, že by maloletá mohla byť vrátená do Maďarska bez súčasného návratu matky. Aj keď otec v tomto smere predniesol jeho predstavu, ani raz neuviedol možnosť, že by sa maloletá mala vrátiť späť bez matky. A v prípade, že by sa tak stalo, nenavrhol spôsob, ako by bola minimalizovaná možnosť vzniku akejkoľvek ujmy maloletej, keby sa tam ocitla bez matky. Od narodenia maloletej otec pracuje a celodenná osobná starostlivosť o maloleté dieťa bola na matke.

77. Súd posudzoval súhrn osobitných skutkových okolností predmetného prípadu v zmysle kritérií judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, a ustálil, že s poukazom na ustanovenie čl. 3 Dohovoru, maloletá nemala „bezprostredne“ pred otcom tvrdým premiestnením na územie Slovenskej republiky na území Maďarskej republiky obvyklý pobyt. Maďarská republika bezprostredne pred otcom tvrdým premiestnením nebola prevažujúcim a ani žiadnym centrom životných aktivít maloletej. Z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre aplikáciu Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, tzv. Haagsky dohovor publikovaný pod č. 119/2001 Z. z. na daný prípad, tak ako to vyplýva z článku 4 Dohovoru, podľa ktorého sa Dohovor použije na dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt na území zmluvného štátu bezprostredne pred porušením opatrovníckeho práva alebo práva styku súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Ďalej súd už nevyhodnocoval iné skutočnosti v tejto veci, ale bez ďalšieho právneho posúdenia návrh otca zamietol.

78. Súd nevykonával dôkazy navrhnuté v priebehu konania: správa od psychológa, ktorého matka navštevuje, výsluch matky otca maloletej, správu od pediatra, správu od krízového centra Nádej, nakoľko zistený skutkový stav považoval súd za dostatočný, išlo by o nadbytočné dôkazy a tieto by neboli spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie súdu.

79. V zmysle § 134 CMP súd uvádza, že šesťtyždňovú lehotu na vydanie rozhodnutia nebolo možné dodržať z dôvodu na strane matky. Súd vo veci nariadil pojednávania na deň 17.06.2025 a následne na deň 23.06.2025 a 30.06.2025 (pre prípad, že sa matka ani 23.06.2025 nedostaví na pojednávanie). V prvom prípade na pojednávanie 17.06.2025 súd predvolal rodičov, ich právnych zástupcov a kolízneho opatrovníka. Súd vec prejednal za prítomnosti otca, jeho právnej zástupkyne a kolízneho opatrovníka. Matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne svoju neúčasť ospravedlnila z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu podaním doručeným súdu emailom 16.06.2025 o 13.53 hod. a súčasne žiadala o odročenie pojednávania. Súd obratom oznámil jej právnej zástupkyne, že žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje z dôvodu nesplnenia podmienok v zmysle § 183 Civilného

sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a ich účasť na pojednávaní je nutná. Matka predložila iba lekársku správu zo 16.06.2025 o tom, že už 14 dní má stupňujúce ťažkosti - alergia, pričom jej bol doporučený pobyt v domácom prostredí (bez toho, aby bolo vylúčené, že jej zdravotný stav neumožňuje zúčastniť sa na pojednávaní). Neskôr bolo preukázané, že matka o štyri dni na to vycestovala na zahraničnú dovolenku (č.l. 158). Vzhľadom na neúčasť matky na pojednávaní 17.06.2025 a potrebu jej vypočutia v konaní, súd pojednávanie odročil na 23.06.2025 s tým, že určil aj ďalší náhradný termín pojednávania 30.06.2025. Na pojednávanie nariadené na 23.06.2025 sa opätovne nedostavila matka, ktorej neprítomnosť ospravedlnila jej právna zástupkyňa z dôvodu, že matka bola odcestovaná, predložila potvrdenie o kúpe leteniek z 13.03.2025. Matka sa dostavila až na pojednávanie 30.06.2025, na ktorom bola vypočutá.

80. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. V súlade s týmto ustanovením súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, je prípustné odvolanie (§ 59 CMP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana (účastník konania), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná (§ 64 CMP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).